

žarek dobrote

5/XVI
maj
2018

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• Pokloni zvezek

3 ••• Gore vabijo

ETIČNA NAČELA

4 ••• Vzgoja in podpora za samostojnost in samopomoč

KARITAS V ŽUPNIJI

5 ••• Drugi elementi projekta

GRADIMO DRUŽINO

6 ••• Biti svoboden v zakonu - mit ali resničnost?

MLADA KARITAS

7 ••• Razvoj in mladi v Karitas

NA OBISKU

7 ••• Vemo, zakaj smo sodelavke Karitas

LJUBEZEN JE IZNAJDLJIVA

8 ••• Zbiranje hrane pred Hoferjem

9 ••• Si zante predstavljati milijon evrov?

9 ••• Sem svoboden v svetu, ki vpije: 'Svoboda!', a je vedno bolj suženj?

KOPER

11 ••• Mozaik dobrote - preičevanje ljubezni

LJUBLJANA

11 ••• Skrb za dobre medsosedske odnose

MARIBOR

12 ••• Oprtje demenci prijazne točke

13 ••• Velikonočne ustvarjalne delavnice

13 ••• Velikonočno kosilo v ljudski kuhinji

13 ••• Strokovna ekskurzija

14 ••• Ne pozabimo 2018 - I. kontigent pomoči

MURSKA SOBOTA

14 ••• Ne boj se, mala čreda!

NOVO MESTO

15 ••• Biti ženska z radostjo

15 ••• Učinkovitost timskega dela

POROČILA MREŽE KARITAS

16 ••• Koper: Občni zbor Škofijske karitas Koper

18 ••• Ljubljana: Večja sreča je dajati kakor prejemati

19 ••• Ljubljana: Delo Škofijske karitas Ljubljana v preteklem letu

20 ••• Novo mesto: Ljubimo ne z besedami, ampak z deli

20 ••• Slovenska karitas: Program pomoči v letu 2017

22 ••• Trajnostno preživetje 600 revnih družin v Ruandi

23 ••• Pomoč v Venezueli

NAPOVEDNIK

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

4. 5. Etična načela za sodelavce ŽK, Velenje ob 19h

5. 5. Rekreativna – pohod, Celje ob 9h

8. 5. Etična načela za sodelavce ŽK, Olimje ob 19.30

9. 5. Kuharska delavnica, Vrbje ob 17h

13. 5. - 15. 5. Počitnice za starejše, Vrbje

17. 5. Etična načela za sodelavce ŽK, Brežice ob 10h

18. 5. Etična načela za sodelavce ŽK, Šentjur ob 19h

22. 5. Etična načela za sodelavce ŽK, Celje, Sv. Duh ob 9h

23. 5. Etična načela za sodelavce ŽK, Vrbje ob 18.30

23. 5. Etična načela za sodelavce ŽK, Vrbje ob 18.30

24. 5. Kateheza, Vrbje ob 18.30

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

7. 5. Srečanja Kraške, Postojnske in Vipavske DK

20. 5. Dekanijsko srečanje bolnih in ostarelih iz Kraške DK v Vremah

22. 5. Srečanje Goriška OK

25. 5. Odbor za materialno pomoč ŠK v Ajdovščini

25. 5. Piknik Malorca

26. 5. Zahvalni dan slepih in slabovidnih na Sveti Gori

26. 5. PNC, končni izlet

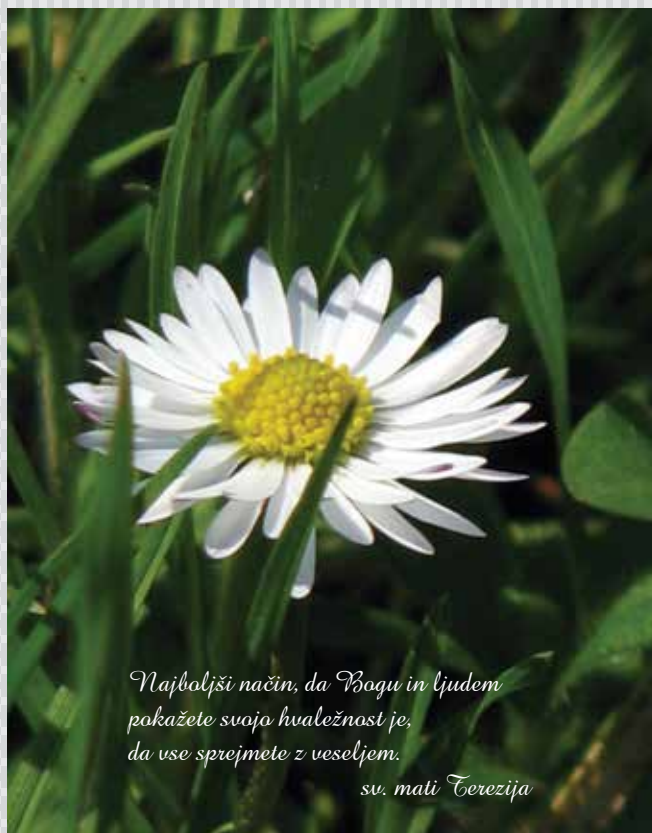
30. 5. Srečanje Istrske OK v Bertokih

2. 6. Romarski dan sodelavcev Karitas v ŠK Kp (organizira Kraška DK)

ŠKOFIJSKA KARITAS MARIBOR

19. 5. 6. likovna kolonija »Umetniki za Dom sv. Lenart«, Lenart

19. - 21.6. Medgeneracijski tabor v Domu sv. Lenart

*Najboljši način, da Bogu in ljudem
pokažete svoja hvaležnost je,
da vse sprejmete z veseljem.*

sv. mati Terezija

Foto: Helena Zevnik Rozman

• FOTO NASLOVNA STRAN Andrej Gombač in ZADNJA STRAN Peter Tomažič •

tema meseca

POKLONI ZVEZEK

Jana Flajs

Začenja se mesec maj in z njim tudi že naše deseto vabilo k sodelovanju v akciji Pokloni zvezek, s katero smo nagovarjali predvsem osnovne šole in vrtce, vabimo pa tudi veroučence in mladinske skupine. Res je, da so zbrani zvezki zelo dobrodošli za družine, ki jim pomagamo pri nakupu šolskih potrebščin, vendar je zelo pomembno sporočilo, ki ga želimo z akcijo doseči, spodbujanje solidarnosti do sovrstnikov in opozarjanje na neenakosti v družbi.

Šole, vrtci in druge skupine, ki bi želele sodelovati, bodo prejele gradivo za izvajanje delavnic. Gradivo lahko naročijo na Slovenski karitas na naslovu *jana.flajs@karitas.si* in zajema:

- gradivo za krajšo delavnico (zgodbe, navodilo)
- DVD z NOVIM kratkim filmom z zgodbo za razmišljanje in spodbudo otrokom
- razglednice, na katere bodo otroci zapisali misli in pozdrave za sovrstnike
- plakat(e)

Letos smo pripravili nov kratek film o skupini otrok v dramskem krožku, ki so poleg navdušenja za igranje na odru pripravljene tudi za solidarnost s sovrstniki. Vsako leto vključijo tudi otroke s posebnimi potrebami, vstopnina na njihovo predstavo pa so zvezki, barvice ali druge šolske potrebščine, ki jih razdelijo pomoči potrebnim. Film prikazuje resnično skupino otrok, ki ta mala dejanja delajo vsako leto. Prav zato je lahko zelo dobra osnova za spodbudo drugih k majhnim kapljicam solidarnosti v svetu.

Akcija je bila v preteklih letih zelo uspešna. Leta 2017 je sodelovalo **291 osnovnih šol in 94 vrtcev**, v katerih se je na naše veselje zbralo **več kot 29.000 zvezkov** in v vrtcih še **136 tempera barvic**. Dodatno so slovenski skavti priskrbeli 7.110 zvezkov s sredstvi, zbranimi znotraj akcije Luč miru iz Betlehema. Tako se je v letu 2017 skupaj zbralo preko **36.000 zvezkov** za socialno ogrožene otroke.

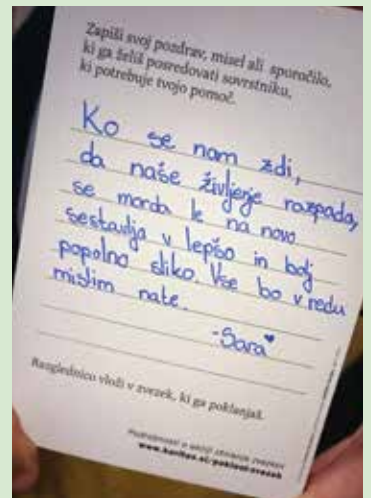
Nekaj srčnih misli iz preteklih razglednic, namenjenih sovrstnikom v stiski:

- ☺ *Pošiljam ti moj pozdrav in upam, da ti je podarjeni zvezek všeč. Upam tudi, da ga boš velikokrat uporabil(a).*
- ☺ *Želim ti veliko sonca, veliko smejočih črt. Pošiljam ti velik objem.*
- ☺ *Ko se nam zdi, da naše življenje razpada, se morda le na novo sestavlja v lepšo in bolj popolno sliko. Vse bo v redu – mislim nate.*

☺ *Morda ni vsak dan lep, a v vsakem dnevu je vsaj nekaj lepega.*

Že vnaprej se zahvaljujemo vsem mentorjem za pomoč in spodbujanje učencev k solidarnosti.

Najlepša hvala pa tudi sodelavcem Karitas, ki boste obiskali sodelujoče šole in vrtce. Vaš stik s šolo ali vrtcem je zelo pomemben za dobro sodelovanje, hkrati pa naj vam bo to tudi spodbuda za druga sodelovanja v vašem okolju.

GORE VABIJO

Danica Berce

Vabilo na 8. tradicionalni pohod v Dolino sedmerih triglavskih jezer

Pozdravljeni, dragi prijatelji, ljubitelji narave in potepanj po slovenskih gorah!

Leto je naokoli in krepko smo že zakorakali naproti poletju. Dnevi se daljšajo, sonce greje vedno močneje in to je tudi čas, ko si lahko privoščimo vse daljše sprehode, pohode in gremo vse više ter si nabiramo kondicijo za poletje, ko so idealni pogoji za varno hojo v gore. Tudi letos ni nič drugače, saj nas v poletju čaka že 8. tradicionalni pohod v Dolino sedmerih triglavskih jezer.

Tudi letos vas vabi Slovenska Karitas z glavnim organizatorjem Ludvikom Stoparjem. V osrčje lepot slovenskih gora se bomo podali od sobote do nedelje, od 7. do 8. julija 2018.

Za dobro organizacijo, varnost in zabavo bo kot vedno poskrbel Ludvik s svojimi zvestimi in vestnimi prijatelji vodniki. Poskrbljeno bo tudi za duhovno hrano, saj bo z nami duhovnik, tako da bomo imeli med potjo sveto mašo, na povratku pa se bomo kot vselej ustavili in zahvalili še pri Mariji Pomagaj na Brezjah.

Prijave za pohod so potrebne zaradi prevoza in prenočišč in jih do zapolnitve mest sprejema Ludvik na številki 041 397 950 po osmi uri zvečer.

Vseh sedem pohodov je odlično uspelo, stkalo se je veliko novih prijateljstev, nepozabni in prelepi spomini pa grejejo srce še dolgo in nas razveseljujejo ob dolgih zimskih večerih.

Pridružite se nam, ne bo vam žal!

4

etična načela

VZGOJA IN PODPORA ZA SAMOSTOJNOST IN SAMOPOMOČ

Sodelavci Karitas ljudem v stiski pomagamo k čim večji samostojnosti in celostnemu razvoju, ki vključuje duhovne, psihološke, čustvene, telesne in materialne vidike.

Vsem pomoči potrebnim stojimo ob strani, se opiramo na pozitivne strani njihovega življenja ter jim pomagamo uresničevati njihove zmožnosti in izboljšati kvaliteto življenja. Skupaj z njimi iščemo možne poti iz stiske. Med njimi krepimo zavedanje, da je vsak odgovoren za svoj lastni razvoj.

Načelo izvira iz načela solidarnosti in naloge ljubeče skrbi za ljudi v stiski. Ljubezen namreč edina ne omejuje osebnih svobode in izbire, temveč omogoča polno rast človeka na osnovi njegovih lastnih zmožnosti. V socialnem delu govorimo o vračanju moči človeku, da se je tako sposoben soočiti s problemi (izzivi), težavami (ovirami) in, ob primerni pomoči, iziti iz stiske (nujnost spremenbe). Celostni razvoj človeka zame pomeni uresničitev polnosti dostojanstva človeške osebe iz notranje moči, ki jo je Bog položil v človekovo naravo. Te moči oz. vrline, ki naj bi jih v osnovi oblikovala družina, bi morala okrečiti in omogočiti družba.

Jasno je, da zmožnosti niso pri vseh ljudeh enako oblikovane in izdelane, tako da jih bomo morali pri nekom šele zbuditi (narediti prve korake, vzpostaviti osnovne pogoje za koriščenje moči in potencialov), pri drugem dopolniti (vzgoja za samopomoč) oz. obnoviti. Morda bo pri kom treba ponovno vzpostaviti zaupanje vase, v svoje moči in sposobnosti. Seveda se kot sodelavec Karitas ne zanašam predvsem nase, marveč vso to celovitost človekovega razvoja (Integral Human Development) izročam Stvarniku, ki je človeku dal svobodo in pravico, da ustvarjalno izkorišča svoje potenciale in darove stvarstva za človeka vredno življenje. Verjamem tudi, da bo zemeljsko življenje svojo izpolnitev dobilo v »polnosti večnega bivanja v Ljubezni«. V vsakem človeku obstaja dobro, saj je Bog, po katerem je človek upodobljen, dobroti sama. Le pomagati mu je treba do spoznanja »sina«, ki se zmore vrniti k Očetu. V resnici naredimo za človekovo rast v dobrem največ, če smo mu kot kol ob drevesu, ki svojo nalogo opravi, ko je steblo dovolj trdno, da samo drži krošnjo in njene sadove. Ko delam z osebami, ki imajo težave z zasvojenostjo, večkrat doživljam to načelo tudi kot dopustni umik (odtegnitev) pomoči, kadar to prispeva k spoznanju (odločitvi) lastne odgovornosti za življenje. Pomoč za samopomoč je klic k odgovornosti, ki jo moramo vzpostaviti, če želimo ponovno doseči svobodo za prave odločitve. Včasih nas (sodelavce Karitas) »zapelje« gorečnost, ki nas priganja, da storimo, kar oseba sama (še) ne zmore. Škoda se nam zdi, da bi zamudili neko priložnost. Čudimo se, kako oseba ne doume, da nekaj preprosto mora narediti. Jasno je, da moramo upoštevati neke procese, postopke in zakone. Pa ne gre! Človeka, ki mu želimo resnični razvoj in da bi postal vsaj aktivni udeleženec (če že ne glavni akter) svoje boljše prihodnosti, moramo imeti dovolj radi, da mu stojimo ob strani tudi, če si izbere drugačno pot. Naša pomoč mu ne sme vzeti lastne pobude in odločitve. To pa od nas zahteva veliko srce, včasih tudi umik, predvsem pa veliko potrpežljivost in spoštovanje. In vero, da Bog dela tudi, če mi v določeni situaciji in trenutku česa ne moremo in ne znamo.

Alojzij Štefan, sodelavec Zavoda Pelikan Karitas

Etično načelo vzgoje in podpore za samostojnost in samopomoč nas nagovarja k nematerialni pomoči ljudem, ki se soočajo z različnimi stiskami v življenju, in nam je smerokaz za prepoznavanje potreb posameznika. Npr. ko je nekdo zelo osamljen, vsak dan doma opravlja ista rutinska domača opravila, komunicira z nekaj posamezniki iz okolice, mu vključitev v prostovoljstvo lahko pomeni bistveno spremembo v življenju, zato da znova vzpostavlja socialne stike, si pridobi družbo, nekaj koristnega naredi za družbo, tisti dan pozabi na vsakdanje skrbi. Nekdo, ki je v težav-

nejši psiho-socialni stiski in se zateče na svetovalni pogovor ali pa mu je težko narediti prvi korak ter ga mi povabimo, ob spodbudah in usmeritvah ugotovi, da lahko k reševanju svoje življenjske situacije pristopa še na drug način, ki ga do sedaj ni videl.

Če povzamemo našete primere, lahko rečemo, da naš odnos, kako pristopamo do človeka v stiski, katere informacije pridobi od nas, dejstvo, da sploh pristopamo ter ga spremljamo in usmerjamo, omogoča posamezniku njegov celovitejši razvoj ter ga opremi z informacijami in spretnostmi, da si lažje pomaga pri reševanju osebne stiske.

Saraja Hribernik, Škofijska karitas Celje

Ko človek ostane brez službe ali se mu kako drugače poruši ustaljen ritem življenja, potrebuje ob sebi nekoga, na kogar se lahko nasloni, da je breme lažje. Tu ni dovolj le materialna pomoč. Tak človek največkrat potrebuje še pomoč v pogovoru, da mu nekdo od zunaj pomaga poiskati tisto lepo in pozitivno, ki je v njem, mu pomaga poiskati pomoč, do katere je upravičen, oz. ga posluša, ko se sprašuje, zakaj se je ravno njemu to moralo zgoditi.

V predavanjih in svetovalnih pogovorih skupaj iščemo tisto iskrico, ki tli nekje globoko zakopana, in jo počasi razpihujemo, da začne goreti in se razbohoti v plamen. Včasih je to lahko zelo težko, ker človeka ne poznaš. Ne veš, kaj ga zanima, kaj ga je nekoč veselilo. Za drugega pa je ravno to prednost, saj se lažje zaupa neznancu.

Svoje poslanstvo vidim kot nudenje opore, ki jo, ko se pomoči potrebni krepim, popuščam. Tako kot otroka spustimo, da se sam zapelje s kolesom, moramo tudi tu najti pravi trenutek in dovoliti človeku, da se sam pelje in s tem postane spet močan in samostojen.

Ivica Čermelj, Škofijska karitas Koper

Karitas v župniji

DRUGI ELEMENTI PROJEKTA

Iz priročnika za razvoj župnijskih Karitas »Ljubi svojo bližnjega« pripravili člani nacionalne koordinacijske skupine za sodelovanje Karitas v jugovzhodni Evropi.

Prejemniki pomoči

Prejemniki pomoči so posameznik ali institucije, ki ima od projekta korist. **Direktni prejemniki** so tisti, ki od akcije neposredno profilirajo (npr. če je cilj akcije najti 100 osebam delovno mesto, je 100 ljudi direktnih prejemnikov). **Indirektni prejemniki** so tisti, ki niso neposredno udeleženi v projektu, a vseeno prejemajo del dobrega našega projekta (v prejšnjem

primeru so indirektni prejemniki družine 100 na novo zaposlenih oseb).

Pomembno je, da se prejemnike pomoči naših akcij dovolj definira.

Tveganja

Tveganja so zunanji faktor, ki ni pod nadzorom menedžerjev projekta in ki, če ga ne upoštevamo, lahko spodkoplje projekt. Pomembno je, da imamo jasno predstavo o možnih rizikih in strategijah za njihovo nevtralizacijo.

Ganttova tabela – časovni okvir

Ganttova tabela je grafični prikaz trajanja nalog glede na čas izvajanja.

Je najuporabnejše orodje za načrtovanje in časovno usklajevanje projektov, saj:

- dopušča ocenjevanje trajanja projekta;
- predstavlja vrstni red, v kakšnem je treba izvršiti naloge;
- pomaga organizirati odvisnosti med nalogami.

Prav tako je pomembna za opazovanje napredovanje projekta, ker:

- vam omogoča v danem trenutku videti, kaj bi moralo biti doseženo v določenem trenutku;
- vam omogoča, da vidite, kaj storiti, da se projekt vrne na pravi tir.

Ganttova tabela definira urnik na tak način:

Aktivnosti	Urnik (meseci, tedni, dnevi)										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Aktivnost 1	x	x	x	x	x						
Aktivnost 2			x	x	x	x	x				
Aktivnost 3								x	x	x	x

Primer: če je naša časovna enota mesec, lahko iz tabele razberemo, da naša Aktivnost 1 traja od prvega do petega meseca.

Vpliv in preverba

Med pisanjem predloga projekta je pomembno odgovoriti na naslednja vprašanja:

- Kako bo projekt vplival na problematiko?
- Naj bo projekt izveden večkrat? Naj se ga izvede na več področjih?
- Kaj boste storili, ko zmanjka sponzorskih sredstev?
- Kako boste zagotovili nadaljnje delovanje?

Nadzor (spremljanje)

Nadzorovati projekt pomeni zbirati informacije o uporabi vplivov v programu, napredku dejavnosti in načinu njihove izvedbe.

Pomembno je, da načrt opazovanja vsebuje dolžnosti in odgovornosti:

- Kdo potrebuje sistem nadzora in zakaj? (menedžer projekta, ekipa, sponzorji, prejemniki pomoči, partnerji, drugi)

- Kakšen tip informacij naj se zbira?
- Katere metode naj uporabljamo? (vprašalnik, ankete, metode udeležbe, merjenje spretnosti in znanja, študije, poročila, drugo)
- Kdo naj zbira podatke in kdaj?
- Kdaj naj bo pripravljeno poročilo?

gradimo družino

6 BITI SVOBODEN V ZAKONU – MIT ALI RESNIČNOST?

Jože in Katja

Če je oko svobodno, lahko človek vidi. Če je srce svobodno, lahko človek ljubi. (Anthony de Mello)

V zakonu sta partnerja postavljena pred mnoge odločitve, ki načenjajo njuno zaupanje in vsakodnevno preverjajo njuno odločitev za skupno življenje. Osnova te trditve je dejstvo, da vsaka odločitev svobodne volje posameznika vpliva na ljudi, s katerimi je ta posameznik v nekem odnosu. In najbolj intenziven odnos je gotovo odnos do sozakonca. Vsaka odločitev moža ali žene vpliva na celotno družino, tudi če smo prepričani, da to delamo samo zase. Na odločitve lahko vedno gledamo z več zornih kotov: večerno igranje pingponga v moški družbi je recimo lahko pobeg od družinskega večera, lahko pa je to tudi del skrbi za svoje zdravje in s tem podaljševanje skupnega življenja. Ali pa večerni odhod žene na srečanje s prijateljicami je zopet lahko pobeg od večernega pogovora z možem ali pa sproščen klepet, kjer s pomočjo pogovora morda najde rešitev za dileme, ki se ji preko dneva pojavljajo pri vzgoji otrok, pri težavah v odnosu s partnerjem, težavah v službi ipd. V teh primerih se mora vsak posameznik sam odločati, čemu bo dal prednost.

Ravno zaradi tega je dobro že na začetku razdeliti pogled na svobodo, in sicer na svojo osebno svobodo, na svobodo kot sozakonec in nazadnje tudi svobodo vseh družinskih članov.

Osebna svoboda je odvisna od zunanjih okoliščin, kot je okolje, ki te obdaja, primarna družina, služba, ki od posameznika terja svoj čas in pogosto popolno predanost, ter ostale obveznosti, hobiji ipd. Tukaj je več pasti, ki lahko človeka prikrajšajo za osebno svobodo: pogosto slišimo, da nekdo reče, da se je žrtvoval za družino in je zaradi tega opustil svoje poklicne cilje, svoja druga poslanstva. Obratno pa lahko človek postane žrtev službe ali še slabše – odvisnik od alkohola, drog ali iger na srečo. V takem primeru je pogosto zanikanje nastalega stanja in lastno prepričanje, da se to meni ne more zgoditi. Kljub temu pa imamo

vedno možnost, da se odločimo za svobodo: ali tako, da zamenjamo službo, ali da gremo na zdravljenje in opustimo škodljive navade, res pa je, da vedno terja kar nekaj poguma in moči, da to izpeljemo. Predvsem pa moramo sprejeti dejstvo, da ne moremo imeti vsega in da se svet ne vrti okoli nas.

Svoboda sozakonca je del temeljnega vprašanja, ki bi si ga moral postavljati vsak zakonec, še posebno pa kristjan: *“Kako naj upoštevam sozakonca, da ne bom kršil njegove svobode z mojo svobodo?”* Že na samem začetku tega odnosa je prisotna dilema med osebno svobodo in med spoštovanjem želja sozakonca. Temu sledi iskanje pravega prilagajanja, ki vodi v trajen in neomejujoč odnos za posameznika.

Na začetku mora vsak zakonec sprejeti partnerjevo drugačnost, sprejeti dejstvo, da na določene situacije v življenju gleda z drugega zornega kota oz. da ima o tem drugačno mnenje in da tukaj ni pravilnega odgovora. Je samo moj in tvoj pogled. Seveda pri tem ne misliva osnovnih življenjskih načel, saj je zelo pomembno, da že na začetku odnosa določiva, katere so najine skupne smernice, ker je brez tega zelo težko živeti poln odnos. Potem ko sprejmeva mnenje drugega, pa sledi medsebojni pogovor in skupno odločanje, preko katerega dostikrat ugotoviva, da nama dovoljuje mnogo več možnih rešitev, kot sva si jih sama zase predstavljala. In iz tega vidika je pogled drugega na situacijo neprecenljiv.

Pomembna pa je tudi svoboda vsakega družinskega člana. Vsa naša dejanja puščajo sledi tudi na otrocih. Prav je, da otrok vidi, da starši včasih poskrbijo tudi za potrebe koga drugega, ne samo za osnovno družino, občasno starša rabita svoj čas za njiju in tudi vsak sam zase. In zopet je najtežji del tega najti pravo ravnotežje, da zadostimo vsem potrebam. Pri tem se je treba zavedati, da otroci srkajo od staršev njihov odnos, tako pozitiven kot negativen. In ne uspe nam vedno, kar pa še ne pomeni tragedije, na koncu je najbolj pomembno, da se veliko pogovarjamo in damo tudi otroku vedeti, da je življenje polno odločitev, ki jih sprejmemo v danem trenutku po naših najboljših močeh. A o tem v kakšnem drugem članku.

Svobodni smo ravno v tem, da nas Jezus ima rad take, kot smo, in nam vedno znova dopušča možnost izbire, mi pa se s svojimi dejanji trudimo, da izberemo pravilno pot.

Za zaključek še citat iz Svetega pisma (Gal 5,13-14) na temo svobode:

“Vi ste namreč poklicani k svobodi, bratje. Le da vam svoboda ne bo pretveza za življenje po mesu, temveč služite drug drugemu po ljubezni. Saj je celotna postava izpolnjena v eni zapovedi, namreč: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.”

mlada karitas

RAZVOJ IN MLADI V KARITAS

Kristina

Na kaj najprej pomislite, ko vam nekdo omeni Karitas? Sama najprej pomislim na starejše gospe, ki vsak teden delijo zastoj hrano. Pa na postno akcijo 40 dni brez alkohola. Potem pa je počasi konec mojega znanja in vedenja o Karitas. Vsake toliko pri oznanilih slišim, da pri Karitas iščejo nove prostovoljce, in si mislim, da to pa res ni zame, to je za gospe v penziji.

Ne želim biti žaljiva in gospem gre velika zahvala in priznanje za vse delo, ki ga opravijo, vendar se mlad človek nekako ne najde v tej podobi prostovoljstva. Sploh ker v Sloveniji obstaja toliko drugih projektov, kjer si lahko prostovoljec, da zmanjka časa za vse.

Mogoče je čas, da Karitas prisluhne potrebam mladega človeka oz. da ugotovi, da današnji mladi rabimo akcijo, rabimo nekaj, kjer smo koristni, vendar na način, ki nam ustreza. To ne pomeni, da mora Karitas drastično spremeniti svoje mišljenje in delovanje, ampak pomeni, da bi morali premisliti, kaj na področju prostovoljstva že obstaja in kako bi to lahko povezali. Da ne bo samo teoretično blebetanje, primer: skoraj vsaka župnija ima poletni oratorij. Na oratoriju imajo otroci kateheze, molitve, delavnice in igre. V delavnicah izdelujejo izdelke, ki jih potem odnesejo domov. Zakaj ne bi ustvarili koncepta, v katerem bi vsak otrok naredil en izdelek zase in enega za prodajo, ki bi jo izvedli na koncu oratorija, zbrani denar pa bi namenili župnijski Karitas? Ali pa skupina otrok pripravi dramsko igrico in gre en dan v dom za ostarele, kjer le-to zaigra. In mimogrede naučimo otroke solidarnosti.

To je samo razmišljanje in dva primera – možnosti, kako lahko otroke in mlade vključimo, pa je precej več. Otrokom in mladim se moramo približati s takimi projekti, ki so njim blizu. In definitivno je prepozno, če čakamo, da otroci postanejo študentje, in takrat pričakujemo, da se bodo vključili v Karitas. Solidarnosti, sočutja, pomoči drugim in medgeneracijskega sodelovanja je treba naučiti že otroke – le tako lahko pričakujemo, da bodo prostovoljci, ko bodo študentje in mladi odrasli.

young
CARITAS

na obisku

MEMO, ZAKAJ SMO SODELAVKE KARITAS

Danica Kocet

»Dobrota je naš notranji glasnik in svetovalec. Kolikor poslušamo njen nasvet, toliko imamo notranjega miru in sreče.« (A. Trstenjak)

Pisalo se leto 1992, mesec november. Takratni župnik se pojavil z idejo o ustanovitvi Župnijske karitas. Ko smo se prvič zbrali, smo bile nevedne, morda celo zmedene, ker nismo vedele, kaj in kako ... Prva župnikova navodila oz. nasveti, nekaj razmišljanj sodelavk,

nato iskanje usmeritev pri ŠK, takrat še v Mariboru ... pa smo začeli! Ni bilo popolnoma enostavno. Vedno dvom, ali bo prav, kar želimo narediti, pa tudi neprestano iskanje povratnih informacij ali mnenj oz. odmevov med župljani o izidu akcije.

Začeli smo z adventnimi venčki in bilo je uspešno. Župljani so se družili, se odzvali ter sodelovali pri pletenju. Zbrani darovi so nam vlili tudi energijo za nadaljnje korake. Aktivnost se je obdržala, še vedno je uspešna in odmevi so prijetni.

Dodali smo obiske starejših po domovih starostnikov in po domačijah, kjer za ostarele skrbijo svojci. Pripravljamo jim razna srečanja skozi celo leto in nasmeji na njihovi obrazih ob slovesu nam povejo marsikaj. Pa tudi njihovo mnenje, da imajo vse, in naj pridemo le, da jim kaj novega povemo ...

Pozdrav dojenčku, miklavževanje, botrstvo, letovanja otrok so programi, ki izražajo pozornost in skrb za najmlajše. Ko se srečujemo z otroki in njihovimi starši, otroci žarijo, ker jim je sv. Miklavž prinesel darilo, starši ne najdejo besed zahvale, ampak jim prej spolzi solza po licu, ker so hvaležni, da smo pozorni do njih in njihovih otrok, bodisi s pozornostjo ob srečanju dojenčkov z duhovnikom in sodelavci ŽK na velikonočni ponedeljek ali pa zato, ker lahko gre njihov otrok na

kosilo ali izlet ali v kak drug program, ker to omogočajo dobri ljudje.

Delimo vse, kar dobimo: oblačila, živila in tudi denarne darove. Trudimo se, da presojamo pravilno. Vemo, da nam kdaj pa kdaj to ne uspe; vendar s primernim razgovorom in tudi opravičilom gremo dalje in ocenjujemo, da smo sprejeti, kar pomeni, da smo uspešni.

Sodelujemo na prireditvi Klic dobrote, najpogostejše na škofijski ravni. Bili smo tudi že organizatorji takšne prireditve v domači župniji.

Skrbimo pa tudi za sodelavke ŽK, tako da se srečujemo na raznih izobraževanjih, duhovnih obnovah, romanjih.

In kako smo praznovali 25 let dela ŽK v župniji Turnišče?

Začeli smo 24. marca 2017, ko smo organizirali predavanje Stiska in pomoč ljudem v stiski; predaval nam je domači župnik, p. Toni Brinjovc. Duhovni večer smo izpeljali v sodelovanju s ŠK Murska Sobota.

V naslednji korak praznovanja smo na nedeljo Kristusa Kralja vključili in izpeljali Klic dobrote v domači župniji. Vsi nastopajoči so svoj čas in program podarili; mislim pa, da jim je bila dragocen »honorar« pesem Dober dan, dobri ljudje, ki jo je zapel domači župnik p. Toni. Klic dobrote je uspel na več načinov: dvorana je bila premajhna, vsi, ki so prišli, so bili pogoščeni in celotno pogostitev so podarili dobri župljani. Na koncu pa smo ugotovili, da se je nabralo tudi tisto, s čimer bomo lahko plačali nekaj položnic.

Zaključili pa smo z romanjem sodelavk ŽK. Da, tudi to smo doživele 24. februarja letos, ko smo se našle skupaj s soncem v Kobaridu, v Marijinim Celju nad Kanalom ob Soči ter na Sveti gori – Skalnici pri Novi Gorici. Povezovalc tega dne je bil naš kaplan, p. Andrej.

Noben korak praznovanja pa nas ni zmotil pri našem načrtovanem delu. Nismo pozabile, da smo sodelavke ŽK in da smo to zato, ker tako hočemo, ker

čutimo podporo duhovnih voditeljev župnije, župljanov in občanov, čutimo odgovornost, se pri vsem tem odprto pogovarjamo in smo hvaležne, ker smo lahko sodelavke Karitas.

Ljubezen je iznajdljiva

ZBIRANJE HRANE PRED HOFERJEM

Jožica Ličen

Biti znamenje, biti priča je marsikdaj vredno več kot kilogrami ali evri, ki jih beležimo v tabele in obrazce. Zato je akcija Hofer dobrodošla, morda tudi zato, da ljudem, ki ob petkih in sobotah 'zasedejo' vse trgovine in blagovnice, Karitas sporoča, da so med nami ljudje, ki prosijo, potrebujejo, predvsem pa, da so obložene police tudi zato, da delimo. Veliko zgodb bi lahko zapisali, od tistih, ko je 'standardne' sodelavke Karitas sram stati pred trgovino in nagovarjati mimoidoče, do tistih, ko slišiš pripombe, koliko dá Cerkev za pomoči potrebne, pa tudi največ veselih, ko kupci del iz svojega vozička preložijo v voziček Karitas in zraven še rečejo 'hvala, ker pomagate'.

Izkušnje so različne, dejstvo pa je, da je ta akcija najbolje sprejeta, če jo krojijo mladi prostovoljci. Tam, kjer se izpostavi Mlada karitas iz programa Popoldan na Cesti, je odziv presenetljiv. Dijakinja Lejla Ikanovič iz Postojne je v imenu prostovoljk, ki so v Postojni stale pred Hoferjem, navdušeno zapisala:

»Majhen prispevek poleg polnega vozička.

S prostovoljstvom se ukvarjamo od prvega letnika in prav v tem najdemo sprostitev in občutek, ki nam daje toplino okoli srca. Za tole akcijo smo se odločile, ker česa takega še nismo 'sprobale'. Vtisi so super. Zbrali smo veliko hrane in pridobili ogromno izkušenj. Mnogim se je zdelo smešno, zakaj bi tam stale in delale uslugo nekemu, ki ga ne poznamo. Ampak smo jo delale sebi. Čas, ki smo ga preživele tam, so nam krajšali prijazni Postojnčani in pokazali, kako veliko srce imajo. Seveda smo se tudi ta dan naučile, da bodo prej pomagali tisti, ki nimajo ravno veliko, kot tisti, ki imajo preveč. Kakorkoli že, nobenega ne obsojamo, smo pa ponosne, da je še veliko dobrih ljudi.«

SI ZNATE PREDSTAVLJATI MILIJON EVROV?

Peter Perše

Tudi glas revnih je pomemben in potreben, da bo v Sloveniji končno lahko prišlo do sprememb.

Priznam, sam nimam niti malo občutka, za kakšno količino bankovcev gre. Še manj se mi sanja, kakšna gora denarja je milijarda. In prav o milijardah, natančneje petih, smo poslušali v preteklih dneh. Toliko namreč znaša slovenska bančna luknja. Strokovnjaki, pa tudi novinarji naše TV hiše, so nam pokazali obraze in povezave bolj in manj znanih ljudi. Zanje veljajo očitno v naši državi posebna pravila in zakoni. Bolje rečeno, zdi se, da živijo nad zakonom. Koliko ima kdo pod palcem, me konec koncev niti ne zanima, ni pa mi vseeno, če je nekdo prišel do takšnih zneskov z goljufijo in na račun drugega, tudi skupnosti. Boli tudi spoznanje, da bodo od navadnega državljana izterjali vsako kazen za parkiranje, pri teh milijonih pa se po vsej verjetnosti ne bo zgodilo nič.

Ker smo se v Sloveniji nekako sprijaznili s takšno prakso, lahko vplivneži vseh vrst mirno spijo in meni nič tebi nič nadaljujejo s svojim početjem. Žalostno je, da država nima nadzora in niti želje, da bi to uredila, kaj šele moči, da bi ukradeno dobila nazaj. Misel, da imamo ugrabljeno državo, tako ni povsem iz trte zvita.

Tudi sam sem milijone in milijarde dal lepo iz glave in odšel v službo za tisti drobiž, ki naši družini, kljub dvema univerzitetno izobraženima človekoma, ravno še omogoča kolikor toliko normalno preživetje.

Kam je torej šla prvotna misel, da bi morali ljudje na ulico in zahtevati pravico in odgovornost? Kam se je izgubil revolucionarni duh ali, če hočete, sveta jeza? Odgovor je po moje povsem preprost. Mnogi so v strahu za zaposlitev že dovolj upognjeni in si ne upajo vzdigniti glave, upokojenci se ne bodo pritoževali, saj nam gre menda dobro in so dobili 20 evrov povišice, družine z več otroki smo dobile dodatek za veliko družino, pa si rečemo, saj ni tako slabo, lahko bi bilo še slabše ... Svoje doda še individualizem, ko vsak poskrbi samo zase, za sodelavca, soseda pa se ne meni.

Ob vseh milijonih in milijardah ter ob vsem hvaljenju vladajočih, kako dobro nam gre, kako so vsi kazalci v zelenem, kako se večajo dobički, se mi postavlja vprašanje, kdo si izmišljuje revne in zakaj sploh potrebujemo dobrodelne ustanove. Mar ne poskrbi za vse država?

Zdi se mi, da se Slovenci pogosto obnašamo kot žena, ki jo mož pretepa, pa se ga še vedno oklepa in ga celo brani. Kdaj bomo sposobni verjeti, da to, kar nam servirajo, ni dovolj dobro in da zaslužimo več, da niso pomembni milijoni, ampak občutek pravičnosti, da ni vrednota kraja, ampak poštenje, da veljajo za vse enaka pravila in da niso eni več vredni od drugih ...? Kdaj bo prišel čas, ko bo treba krivično pridobljeno oz. nakradeno vrniti?

Smo v času pred volitvami. Čeprav si bodo vplivni krogi spet prizadevali, da se v Sloveniji ne bi nič spremenilo, je zdaj toliko bolj na mestu klic vsem, ki čutimo, da nismo na pravi poti, da so volitve priložnost, ko bomo nehali braniti »pijanca« in bomo dali glas tistim, ki si bodo prizadevali za boljšo in bolj pravično Slovenijo za vse. Seveda pa bo najprej treba vstati s kavča.

SEM SVOBODEN V SVETU, KI VPIJE: 'SVOBODA!', A JE VEDNO BOLJ SUŽENJ?

papež Frančišek

Odlomka iz Apostolskih del (Apd 5,34-42) in Janezovega evangelija (Jn 6,1-15) nam ponujata tri primere svobode. Smo svobodni, da razmišljamo s trezno glavo in damo prostor Bogu v svojem življenju kakor Gamaliel? Smo svobodni, da sledimo Jezusu z veseljem tudi sredi trpljenja kakor Peter in Janez? Smo svobodni od strasti, ambicij, mode? Ali pa smo kakor svet, ki je ne-

koliko shizoiden: kriči 'svoboda', a je vedno bolj suženj?

Svoboden človek se ne boji časa

Svoboda, o kateri govorimo v tem velikonočnem času, je svoboda otrok, ki nam jo je povrnili Jezus s svojim odrešenjskim delom. Prvi primer svobodne osebe je prikazan v odlomku iz Apostolskih del (glej Apd 5,34-42). Farizej Gamaliel, učitelj postave, prepriča zbor, naj osvobodi Petra in Janeza, ki sta bila v ječi zaradi ozdravitve nekega hromega človeka. Gamaliel je svoboden mož, razmišlja s trezno glavo, utemeljuje in zbor prepriča, da bo čas pokazal svoje.

»Svoboden človek nima strahu pred časom: pusti delovati Bogu. Pusti prostor, da bi Bog lahko deloval

v času. Svoboden človek je potrpežljiv. In ta je bil jud, ni bil kristjan, ni poznal Odrašenika Jezusa, a bil je svoboden človek. Misli s svojo glavo, o tem govori drugim in ti to sprejmejo. Svoboda ni nepotrpežljiva.«

Tudi Pilat je dobro razmišljal, s trezno glavo, in spoznal, da je Jezus nedolžen. A ni mu uspelo rešiti problema, ker ni bil svoboden. Bil je navezan na napredovanje. Manjkal mu je pogum svobode, kajti bil je suženj karierizma, ambicije, uspeha.

10

Svoboden od trpljenja

Drugi primer svobode sta Peter in Janez, ki sta ozdravila hromega človeka in zato bila privedena pred zbor. Ta ju na koncu osvobodi, še prej pa ju da pretepsti, čeprav sta bila nedolžna. Bila sta kaznovana po krivici, a izpred velikega zbora sta odšla vesela, da sta bila vredna trpeti zasramovanje za Jezusovo ime. »To je veselje zaradi posnemanja Jezusa.« Gre za drugo vrsto svobode: še večjo, še bolj prostrano, bolj krščansko. Peter bi lahko šel k sodniku, se pritožil proti velikemu zboru ter zahteval odškodnino. A je bil, nasprotno, vesel. Kakor tudi Janez. Kajti trpela sta za Jezusovo ime. Morda sta se spomnila njegovih besed: »Blagor vam, ko vas bodo žalili, preganjali zaradi mene. Blagor vam.«

Bila sta svobodna od trpljenja, da bi tako sledila Jezusu. Ravno to je krščanska drža: »Gospod, dal si mi veliko, zame si zelo trpel. Kaj lahko jaz storim zate? Gospod, vzemi moje življenje, moje misli, moje srce, mene vsega.«

»To je svoboda zaljubljenca v Jezusa Kristusa. Zapečaten s Svetim Duhom, z vero v Jezusa Kristusa. Ti si storil to zame, jaz delam to zate. Tudi danes je veliko kristjanov, ki so v zaporih, ki so mučeni, ki imajo to svobodo – da izpovedujejo Jezusa Kristusa.«

Največja svoboda konča na križu

Tretji zgled svobode je sam Jezus, ki v odlomku Janezovega evangelija naredi čudež pomnožitve kruha. Na koncu so bili ljudje navdušeni in Jezus je razumel, da so prišli, da bi ga postavili za kralja. In se je ponovno umaknil na goro. Umaknil se je pred triumfalizmom. Ni se pustil ujeti v ta triumfalizem. Bil je svoboden. Kakor v puščavi, ko je vzdržal pred satanovimi skušnjavami, kajti bil je svoboden. In njegova svoboda je bila, da je sledil Očetovi volji. Končal bo na križu. To je po papeževih besedah največja svoboda – Jezus, ki je sledil Očetovi volji, da bi ozdravil naše sinovstvo.

»Danes pomislimo na svojo svobodo, na našo svobodo. Trije primeri: Gamaliel, Peter in Janez in sam Jezus. In moja svoboda, je krščanska? Sem svoboden? Ali pa sem suženj svojih strasti, ambicij, mnogih stvari, bogastva, mode? Zdi se kot šala, a koliko ljudi

je suženj mode! Pomislimo na našo svobodo v tem svetu, ki je nekoliko shizoiden, shizofren. Vpije 'Svoboda, svoboda, svoboda!', a je vedno bolj suženj, suženj, suženj. Razmislimo o tej svobodi, ki nam jo Bog daje v Jezusu.«

Foto: Christoph Wagener, Wikimedia

Predlog za pogovor v skupini:

V skupini se pogovorite o naslednjih vprašanjih:

1. Preberite prvo poglavje razmišljanja papeža Frančiška, nato naj udeleženci v tišini razmišljajo o naslednjem vprašanju:
 - Ali mislim s svojo glavo in si upam svobodno povedati svoje mnenje v skupini, čeprav je drugačno od mnenja večine?
2. Preberite drugo poglavje in razmislite o svoji držji:
 - Sem pripravljen(v imenu Jezusa Kristusa sprejeti zasmehovanje, ko v skupini drugače mislečih oz. v naši družbi zagovarjam krščanske vrednote?
3. Preberite tretje poglavje in si odgovorite na zadnje vprašanje:
 - Sem v sebi toliko svoboden, da zmorem stopiti korak nazaj ali se umakniti tudi iz pomembne pozicije, če ugotovim, da to ni Božja volja?
4. Za zaključek preberite zadnji odstavek razmišljanja papeža Frančiška in se nato lahko o vsem, kar ste razmišljali, pogovorite v skupini.

koper

MOZAIK DOBROTE – PRIČEVANJE LJUBEZNI

Katarina Filipič in Marija Magajne

Dekanijska Karitas Idrija-Cerkno je v soboto, 14. aprila, ponovno pripravila dobrodelni koncert Mozaik dobrote, tokrat že tretji po vrsti. Razgiban in zanimiv program ter želja pomagati sta privabila lepo število obiskovalcev, ki so napolnili Kulturno dvorano v Spodnji Idriji.

V desetih točkah programa se je zvrstilo več kot 70 nastopajočih iz vseh župnij, ki so v zanimivem prepletu glasbe in besede drug za drugim sestavljali mozaik dobrote in pričevanje ljubezni. Nastopili so: Otroški pevski zbor Ledine s solistko Ireno Lukan, Jakob Kobal in Nace Kogej iz Idrije, Ženski pevski zbor Spodnja Idrija, Duo Mladi srci, Jelični vrh, skupina D` Butls Šebrelje, Adrian Tušar iz Spodnje Idrije, Sami publi in recitatorska skupina Osnovne šole Cerkno, Ansambel Blisk (Vojsko), Vokalna skupina Radost (Godovič) ter Idrijski oktet. Program je tudi letos povezovala Irena Hvala, na pomoč pa so ji priskočili mladi sokrajani Nastja, Blaž in Sara. Z besedo so potovali od cerkve do cerkve v dekaniji in se spominjali duhovnikov, ki so delovali v teh krajih.

predsednik DK Idrija-Cerkno, ter evropska poslanka Patricija Šulin.

V skrinjicah za prispevke se je na koncu nabralo nekaj več kot 1.500 evrov. Katarina Filipič se je v imenu Karitas zahvalila vsem nastopajočim in vsem, ki so pomagali pri izvedbi koncerta. Posebej se je zahvalila obiskovalcem za njihov dar, saj bodo zbrana sredstva prenekateri družini, ki se je znašla v stiski, olajšala plačevanje obveznosti.

Tokratni Mozaik dobrote je z letošnjim geslom vodil v pripravo na dekanijski misijon pod naslovom Pričeval ljubezen bom. Celotna prireditev ni bila le mozaik dobrote, temveč zaradi veznih tekstov in nastopajočih tudi učna ura o župnijah v dekaniji pa tudi o bogastvu talentov v živem občestvu.

11**ljubljana**

SKRB ZA DOBRE MEDOSEBNE ODNOSI

Polona Miklič

Mag. Marko Iršič je eden vodilnih strokovnjakov na področju mediacije in obvladovanja konfliktov v Sloveniji. Je mediator in trener mediatorjev, avtor knjig *Umetnost obvladovanja konfliktov*, *Mediacija* in *Communication wellness* ter odličen predavatelj, zato smo ga že tretjič zapored povabili k sodelovanju na naših četrtkovih izobraževalnih večerih za prostovoljce. Predaval je na temo medosebnih odnosov.

Vsi si želimo ustvariti pozitivne odnose z ljudmi okoli nas, in kljub temu da trpimo, kadar odnosi niso dobri, se pogosto zgodi, da se odnosi poslabšajo, pa si ne znamo razložiti, zakaj je temu tako, ali pa za to celo krivimo druge. Predavatelj je sledil mnenjem in pobudam udeležencev in nas skozi primere konkretnih situacij pripeljal do zaključkov. Pogosti izvori konfliktov, do katerih pride v vsakem odnosu, so pomanjkanje sposobnosti za konstruktivno razreševanje konfliktov, razlike v dojemaju in razumevanju različnih situacij, besed, ravnanj ipd., dejstvo, da različni posamezniki govorimo različne jezike odnosa, ne da bi se tega prav zavedali, disfunkcionalnost odzivanja, negativne čustvene navade, kot so nagnjenost k zaskrbljenosti, občutki krivde, vzkipljivost ipd.

Konfliktov pogosto sploh ne opazimo ali se jim, kar je še slabše, poskušamo izogniti, jih potisniti na stran. Dokler so še majhni in lahko z njimi potrpiamo, se konfliktnim temam pogosto raje izognemo. Vendar pa tovrstna naravnost ne prispeva k izboljšanju odnosov, ravno nasprotno. Sprotno razreševanje konfliktov, prevzemanje odgovornosti, ohranjanje žive komunikacije, upoštevanje in spoštovanje različnosti, razvijanje

funkcionalnih odzivov, obvladovanje lastnih čustev in poudarjanje pozitivnega so le nekatere smernice za razvijanje dobrih medosebnih odnosov, ki smo se jih skozi konkretne situacije dotaknili na predavanju.

Vsebina predavanja me napotuje k razmišljanju, kako v vsakdanjem življenju to koristno uporabiti. Mislim, da je treba zavestno delati na prikazan način najprej pri samem sebi, in potem lahko pričakujem, da bo dober odnos v komunikaciji stekel sam po sebi.

Valerija Železnik, ŽK Kisovec

12

Predavatelj je najprej izpostavil gledanje na to, če nam nekdo reče nekaj neprijetnega. Kako odreagiramo? Ali ga vprašamo, če nas je hotel prizadeti, oziroma ali se mi vprašamo, če hočemo biti prizadeti? Pri izjavi je pomemben tudi ton. Dal nam je vedeti, da sami lahko vplivamo na sprejem prizadetosti.

Potem smo dobili za nalogo, da ocenimo naš odnos in napišemo najprej najmanj 5 pozitivnih lastnosti osebe v našem odnosu, potem pa še 5 in potem še 5. Ugotovil sem jih samo 9, nato pa se je ustavilo. Doma sem šel pogledat na splet in sem jih našel najmanj 30. Nobena od teh mi ni bila tuja, ni pa bila v mojem besednjaku. To pomeni, da nekoga, pa čeprav ga dobro poznaš, na ta način ne znaš opisati z besedami. Zato prilagam še seznam teh vrlin: vztrajnost, discipliniranost, urejenost, razumevanje, preudarnost, zanesljivost, komunikativnost, bistroumnost, zvestoba, dobrovoljnost, potrpežljivost, dobrohotnost, optimizem, občutek za pravičnost, uvidevnost, izvirnost, nesebičnost, ustvarjalnost, vzgojenost, družabnost, zrelost, nadarjenost, samoobvladanje, samozavestnost, aktivnost, odločnost itd.

Tomaž Marolt, ŽK Štepanja vas

V vsakdanjem življenju, ko imamo stike s sočlovekom, so ves čas na preizkušnji naši medsebojni odnosi. Bistvo odnosov pa je komunikacija. Le, če je ta konstruktivna in kakovostna, je možen odprt in povezujoč/vključujoč dialog med vsemi deležniki oz.

posledično izpolnjujoči odnosi. Dejavnikov, ki vplivajo na samo komunikacijo, pa je veliko ... Nagovorilo me je vprašanje predavatelja, ki si ga v dinamičnem odnosu običajno ne zastavljam: ali si želim biti prizadeta, užaljena? Naučila sem se, da so vprašanja premalo razumljena in uporabljena orodja za izboljšanje komunikacije in posledično odnosov.

Jera Rak, ŽK Pimiče

maribor

ODPRTJE DEMENCI PRIJAZNE TOČKE

Polona Šporin

Dom sv. Lenarta se je pridružil projektu Demenci prijazna točka (DPT), ki ga koordinira Društvo Spominčica **Alzheimer Slovenija – slovensko združenje za pomoč pri demenci**. V torek, 20. 3. 2018, smo v domu odprli 12. demenci prijazno točko v Sloveniji.

Ob tej priložnosti nas je obiskala predsednica društva, Štefanija L. Zlobec, ki je v nagovoru podrobneje predstavila projekt ter Domu sv. Lenarta podelila potrdilo o izpolnjevanju kriterijev in vzpostavljeni DPT.

Zbrane je nagovoril tudi direktor Zlatko Gričnik, ki je na kratko orisal prizadevanja doma glede osveščenosti o bolezni in predstavil načrte. »Odslej bo demenca povezovala naš dom tudi s prebivalci iz lokalnega okolja in zaposlenimi na različnih uradih in službah v našem mestu, ki se soočajo z demenco. V Domu sv. Lenarta nas veseli, da lahko lokalni skupnosti ponudimo še nekaj več. Naše strokovne delavke in delavci bodo radi pomagali s svojim znanjem in izkušnjami vsem, ki potrebujejo tovrstno pomoč, zato dobrodošli,« je dejal.

Koordinator DPT Andrej Sraka je v sklopu kulturnega programa pripravil krajšo prezentacijo o življenju in delu na varovanem oddelku. Z nastopom so dobrodošlico DPT izrazili pevci domskega PZ in recitatorji.

VELIKONOČNE USTVARJALNE DELAVNICE

Polona Šporin

Na Nadškofijski karitas Maribor smo v Tednu družine pripravili velikonočno ustvarjalno delavnico za družine z otroki, ki pri nas poiščejo različne oblike pomoči. Udeležencem – staršem in otrokom, ki so različnih starosti in obiskujejo vrtec ali OŠ – smo ponudili tri aktivnosti: barvanje, izdelovanje dekorativnih jajčk z osnovo iz stiropora ter izdelovanje rožic iz krep papirja. Velikonočne delavnice smo pripravili sodelavci NŠKM, sodelovali so tudi prostovoljci.

Namen ustvarjalnih delavnic je bil ovrednotiti družino skozi spoštljiv odnos do njihove ranljivosti in drugačnosti. Družine v stiski poleg materialne pomoči ali svetovalnega dela potrebujejo tudi varen prostor in čas, kjer lahko brezskrbno preživijo nekaj lepih trenutkov v družbi drugih družin, ki se ravno tako soočajo s težavami, vezanimi na preživetje, in spremljajočimi stiskami.

Takšni trenutki so priložnost, da se z družinami srečamo v bolj sproščenem vzdušju in s še preostalimi njihovimi družinskimi člani. Ustvarjalne delavnice so kot pomagalo pri vzpostavljanju stika in pogovora z udeleženci.

Veselje je bilo gledati, kako so družinski člani zavzeto sodelovali pri aktivnostih, med nami je bil odprt prostor za prijeten pogovor.

Ob zaključku, preden smo se poslovili, smo se zbrali še na malici.

VELIKONOČNO KOSILO V LJUDSKI KUHINJI

Darko Bračun

Na veliki petek je mariborski nadškof metropolit Alojzij Cvikl obiskal mariborsko Karitas ter se v Ljudski kuhinji Betlehem srečal s prejemniki topllega obroka. Preden je kot prostovoljec Karitas pomagal pri razde-

litvi kosila, se je obrnil k vsem zbranim ter duhovno k vsakemu človeku v stiski z velikonočnim voščilom:

»Veliki petek, dan, ko je naš pogled zazrt na križ Jezusa Kristusa. Znamenje našega odrešenja in osvoboditve. Znamenje ljubezni, ki premaguje smrt.

Vsak od nas nosi svoj križ, včasih se nam zdi pretežak, obupujemo, se jezimo ... Ti, Gospod, pa ga nosiš z ljubeznijo in zaupanjem. Ko nosiš svoj križ, vidiš tudi mojega, želiš mi pomagati. Kako? Da tudi jaz svoj križ nosim z ljubeznijo, ne svojo, ampak tvojo.

Želim, da bi v teh svetih dnevih začutili, da nimamo oddaljenega, nedostopnega Boga, ampak Boga, ki je z nami, v veselju in trpljenju. Vse naše solze bodo obrišane, ko bomo dosegli slavo njegovega vstajenja.

Blagoslovljene in doživete velikonočne praznike vam želim!«

STROKOVNA EKSKURZIJA

Karmen Fridrih

Že šesto leto zapored smo v VDC Čebela in VDC Murenčki dan po velikonočnem ponedeljku izkoristili za strokovno ekskurzijo. Tokrat smo se odpravili v Novo Gorico, kjer smo si v okviru VDC Nova Gorica ogledali enote na Vogrskem in Stari Gori ter Goriški center. Kot primer dobre prakse je bilo zanimivo videti delovanje zaposlitvenega centra ter prisluhniti o principu dela z ljudmi s pridobljenimi možganskimi poškodbami. Prav pri slednjih smo se zamislili nad tem, kako tanka je lahko meja med zdravjem in poškodbo. Imeli smo priložnost spoznati dva zelo mlada fanta, ki ju je nesrečni dogodek prikoval na invalidski voziček. Vse nas je zelo ganilo, da imata oba kljub hudi nesreči trdno voljo in zaključujeta srednjo šolo.

V okviru nestrokovnega dela smo si na tokratni ekskurziji ogledali še izvir reke Vipave in frančiškanski samostan Kostanjevica z grobnico. Naročili smo briško kosilo v vasi Šmartno v Goriških Brdih ter se povzpeli na razgledni stolp v kraju Gonjače.

Med vožnjo smo opazili, da bi si v tem delu Slovenije lahko ogledali še marsikaj zanimivega, ter že zbirali ideje za naslednjo ekskurzijo.

NE POZABIMO 2018 – I. KONTINGENT POMOČI

Darko Bračun

V zadnjih dneh letošnjega posta je Nadškofijska karitas Maribor v okviru postne akcije Ne pozabimo odposlala prvi letošnji kontingent pomoči. Kot predhodni kontingenti je tudi ta vseboval predvsem pomoč v tekstilu in dodatno pomoč v plenica, jogijih ter druge humanitarne potrebščine. Skupno je bilo tako odpremljene več kot 4 t humanitarne pomoči za najbolj revne, ki jim pomaga Caritas Aleksinac.

V okviru odpošiljanja kontingenta sta predsednik ter generalni tajnik Nadškofijske karitas Maribor obiskala Caritas Beograd, kjer sta se seznanila z delom ter prizadevanji sodelavcev Karitas v Srbiji za blažitev premnogih stisk ter z aktualnimi projekti, ki jih Caritas Beograd izvaja v sodelovanju ter ob podpori Caritas Nemčije, Avstrije ter Italije. Obiskala sta tudi slovensko društvo v Zrenjaninu ter sodelavce in prostovoljce Caritas Aleksinac. Seznanila sta se z aktualnimi stiskami in delom, ki ga v okviru možnosti ter pred-

vsem v velikem poslanstvu Ljubezni do najbolj ubogih in zapuščenih v tem delu JV Evrope res požrtvovalno opravljajo.

murska sobota

NE BOJ SE, MALA ČREDA!

s. Emanuela Žerdin

Imela sem srečo, da sem se v prostorih Lazarjeve hiše v Murski Soboti srečala s skupino voditeljev izobraževalnih skupin za starejše. Prišli so na intervizijo, ki sta jo pripravila in vodila voditelj skupin župnik g. Jože Horvat in tajnik Škofijske karitas g. Jože Kociper. Bila sem prijetno presenečena, ne samo nad nagovorom in prav mladostno zagnanostjo vodje programa g. Jožeta, temveč tudi nad veselim in srčnim odzivom voditeljev, ko so poročali o dosedanjih korakih v svojih skupinah.

V Pomurju je veliko starejših ljudi, od 60 naprej, ena cela generacija, ki je bila zelo pridna in delovna, ki se je borila za preživetje, zdaj, ko je končno prišla v mirnejše obdobje svojega življenja, pa se prav pri tej generaciji zbuja želja po tistem večjem, po duhovnosti.

Mislím, da so prav takšne skupine, ki delajo po navdihu g. Jožeta Ramovša in sodelavcev Inštituta dr. Antona Trstenjaka, najlepša priložnost, da se prisluhne potrebam starejše generacije.

Pomembno je povedati, da so voditelji teh skupin laiki, ki so skoraj s strahospoštovanjem sprejeli nalogo, da ustanovijo skupine in jih vodijo. Se pa pokaže, kako zelo so kreativni, kakšno veliko zakladnico izkušenj imajo in kako radi delajo prav to, česar niso mogli v mladih letih – vzamejo si čas za branje Božje besede, za razmišljanje o svoji veri in za podelitev medsebojnih spoznanj. Mislím, da je to zelo lepa in plodna oblika evangelizacije.

Opogumila bi še druge vernike, da se podajo na pot iskanja duhovnih vrednot in duhovnih lepot v svoji krščanski veri, saj jim prav takšna doživetja obogatijo življenje, ga naredijo bolj smiselnega, predvsem pa jim pomagajo, da tudi, ko otroci odidejo od doma, ne ostanejo sami.

Ni pomembno, kako velike so takšne skupine, pomembno je, da so žive, živahne, da se v njih čuti veselje in ponos, ker smo Jezusovi, ker smo kristjani in nas naša vera drži v upanju tudi, ko vse drugo odpove.

Iskreno želim, da nastane čim več takšnih in podobnih skupin, saj nas Gospod posebej v tem velikonočnem času kliče, da se zbudimo iz svoje dremavosti in pogumno stopimo na pot evangelija, pot odrešitve in življenja.

ново mesto**BITI ŽENSKA Z RADOSTJO**

Ana Pavlakovič

V postnem času je župnija Črnomelj pripravila tri postne večere z gosti. Sodelavci Župnijskih karitas smo bili še posebej povabljeni na predavanje redovnice s. Emanuele Žerdin. Sestra Emanuela je z veseljem in radostjo pripovedovala svojo zgodbo in jo prepletala s številnimi nauki in življenjskimi modrostmi.

Širša slovenska javnost je s. Emanuelo spoznala leta 2015 ob množičnem navalu beguncev skozi Dobovo v Slovenijo in naprej v Evropo. Kot prostovoljka je neutrudno pomagala pri delitvi hrane in oblačil. Večkrat se je počutila nemočno, mnogokrat jo je bilo tudi strah. A ugotovila je, da so ti ljudje največkrat bolj lačni bližine in topline kot kruha. Ko premagaš strah, vidiš v beguncu človeka, ki je sicer drugačen, a je človek. To spoznanje ji je vlivalo moč in voljo, da je vztrajala tudi takrat, ko se je vse skupaj zdelo brezupno in nesmiselno. Mnogokrat se je spraševala: »Ali begunci med nami vidijo Jezusa?« Z vso svojo globoko vero v Jezusa se je vsak trenutek trudila, da bi ti izmučeni in utrujeni ljudje občutili toplino in ljubezen, ki ju je izžarevala sama in tudi mnogi drugi prostovoljci.

Sestra Emanuela si je želela soočiti se z begunci, saj sama pripada redu sester, ki so bile tudi begunke. Sestre njenega reda so najprej delovale v Sloveniji kot medicinske sestre v bolnišnici na Golniku. Leta 1946 so jim takratne oblasti zaprle predstojnice in sestre so vedele, da tu niso več zaželene. Ker niso videle drugega izhoda, so sprejele povabilo črnogorskega zdravnika in jih je deset odšlo na Cetinje v Črno goro, kjer so kot medicinske sestre delale v novoustanovljeni bolnišnici.

Sestra Emanuela se je črnogorski provinci pridružila takoj po končani osnovni šoli. Postala je nuna in delala kot srednja medicinska sestra v bolnišnici. Kasneje ji je študij teologije in duhovnosti omogočil delovanje po različnih evropskih državah. S tem si je

pridobila še dodatno znanje in izkušnje. Pred petimi leti se je vrnila v Slovenijo in se zaposlila v zavodu Ljubhospic v Ljubljani, kje še danes dela in skrbi za umirajoče. Hiša Ljubhospic je namenjena bolnikom, ki jim medicina ne more več pomagati in je zanje zdravljenje končano. Tu človeka spremljajo celostno. Poskrbijo za njegovo telesno stanje s tem, da mu lajšajo bolečine, ne zanemarjajo pa čustvenega in duhovnega sveta oskrbovancev. Podpore nudijo tudi svojcem in prijateljem. Prizadevajo si, da bi delovali kot družina, kjer naj bi njihovi oskrbovanci kar najlepše preživeli še poslednje ure svojega življenja.

Sestra ugotavlja, da so jo umirajoči naučili ponižnosti, hvaležnosti in odpuščanja. Vsak dan si moramo ponižno priznati, da je nekdo nad nami, da je nekdo boljši od nas. Hvaležni moramo biti za vse, kar imamo danes, in beseda »hvala« naj nam ne bo tuja. Odpuščanje je odrešenje tako tistemu, ki odpusti, kakor tudi tistemu, komur je odpuščeno. Življenje je velika, sveta skrivnost, ki jo moramo spoštovati do konca. Vsak človek je svet zase, edinstven, enkrat in nepovrnjiv. Duhovne potrebe umirajočega so upanje, ljubezen, odpuščanje, spoštovanje, dostojanstvo in prisotnost. V življenju so zelo pomembni medsebojni odnosi, odnosi v družini, med prijatelji, sosedi, odnos do samega sebe, odnos do Boga. Dragoceno je, da znamo srečo in veselje deliti z drugimi. Človek človeku je največje veselje. Pomembno je, da so ob umirajočem svojci, da si med seboj odpustijo in da svojci dovolijo umirajočemu, da v miru odide. Ko smo prisotni ob umirajočih, sami rastemo v ljubezni in srčnosti. Žalujočim je treba dati možnost žalovanja, kajti to je čas poslavljanja od pokojnika.

Vsem nam je na koncu naročila: »Ne pozabite na veselje!«

UČINKOVITOST TISMEKGA DELA

Gregor Vidic

Krkin teden humanosti in prostovoljstva

S prostovoljnim delom in solidarnostjo so zaposleni v Krki, d. d., letos že sedmič pokazali, da želijo en teden v letu posvetiti organiziranim dobrodelnim dejavnostim. V tednu med 9. in 14. aprilom so zavihali rokave in pomagali številnim društvom in organizacijam širom Slovenije. V preteklih šestih letih so darovali 678 litrov krvi, zbrali prek 19 ton oblačil, hrane, knjig, igrač, higienskih in drugih potrebščin za človekoljubne organizacije. S Škofijsko karitas Novo mesto pa sodelujejo že od vsega začetka. Tako nam že tradicionalno vsako leto 20 njihovih prostovoljcev pomaga pri pripravi humanitarnih paketov. Vsako leto znova smo

16

veseli dinamizma in pozitivnega naboja, s katerim prihajajo k nam in nadvse urno pripravijo pakete.

V dveh urah našega druženja so po predstavitvi Škofijske karitas Novo mesto Krkini zaposleni pripravili 500 prehranskih paketov in tako preložili ter spakirali 7.500 prehranskih artiklov. Dogodek je bil zopet izvrstna izkušnja in dokaz, kako učinkovito je timsko delo.

Zelo lepo organiziran je bil tudi dan odprtih vrat, kjer so po lepem sprejemu gostom prikazali začetke podjetja ter razkazali obrata Notol ter Notol 2 ter izjemno modernizirane in dovršene procese lastne farmacevtske proizvodnje. Ko so se gostje prepričali, da so holesterol, krvni tlak in sladkor pod nadzorom, so ogled zaključili s pogostitvijo.

Krka je po tednu svojih aktivnosti zbiranja vsa oblačila, prehranske in higienske artikle poklonila dobrodelnim organizacijam.

V imenu Karitas velja velika zahvala vsem udeležencem in vodstvu Krke, d. d., ki so del tega dobrodelnega projekta in predstavljajo zgled korporativnega prostovoljstva.

OBČNI ZBOR ŠKOFIJSKE KARITAS KOPER

Jožica Ličen

»To, kar delamo, je le kaplja v oceanu, vendar če tega ne bi naredili, bi bila v oceanu kaplja manj.« (sv. Mati Terezija)

V soboto, 24. marca 2018, se je več kot sto voditeljev ŽK, DK, OK, voditeljev različnih programov in ljudi, ki so povezani s Karitas, zbralo v Škofijski gimnaziji v Vipavi.

Kar v avditoriju ŠGV smo se zbrali pri sveti maši, ki jo je daroval naš predsednik, škof Jurij, ob somaševanju generalnega vikarja msgr. Slavka Rebca in nekaterih 'Karitas zvestih' duhovnikov. Slavko je v pozdravu poudaril, da se tudi po nas zgodi utelešenje Božje ljubezni. Škof Jurij je poudaril posebno milost, da se prav na dan Marijinega oznanjenja najdemo skupaj, da z dobrimi deli izpolnimo Božjo voljo.

Po prevzemu gradiva, ki so ga vsi sodelavci v elektronski obliki dobili že teden prej, so občni zbor vodile Ivica Vidmar, voditeljica ŽK Otlica, Jasmina Krašna, pravnica in nova moč ŠK, ter Hermina Radinja. Veseli smo bili pozdravov bratskih Karitas, še bolj pa prisotnosti generalnega tajnika SK Cveta Uršiča ter Jožeta Kerna iz ŠK Ljubljana in Darka Bračuna iz ŠK Maribor.

Povzetek zbornika:

Zbornik, v katerem so opisani posamezni programi in število ljudi v stiski, ki so skozi te programe prejeli pomoč, obsega 130 strani, zato le nekaj podatkov:

ŠK ima, poleg 9 zaposlenih strokovnih delavcev, tudi 1.207 stalnih in 1.368 občasnih prostovoljcev, ki so v letu 2017 opravili 116.456 ur prostovoljnega dela.

Osnova delovanja so Župnijske karitas, ki se združujejo v 3 Območne (Goriška, Istrska in Tolminska) in 5 Dekanijskih karitas (Idrija-Cerkno, Ilirska Bistrica, Kraška, Postojnska, Tolminska in Vipavska).

POMOČ DRUŽINAM IN POSAMEZNIKOM je najbolj razširjen program pomoči ljudem, ki se znajdejo v materialni ter duševni in duhovni stiski. Glavnina se izvaja v Centrih karitas s podporo ŠK in prostovoljnem delom sodelavcev ŽK. Nekaj podatkov:

- 1.719 družin (leto prej 2.041) in 1.028 posameznikov (leto prej 1.082) je v Centrih karitas prejelo materialno pomoč.
- Razdeljene je bilo 419 ton (leto prej 582) hrane in higienskega materiala ter veliko oblačil in obutve. Pripravljenih je bilo 19.966 paketov (leto prej 20.648).
- Najbolj revni so prejeli tudi finančno pomoč pri plačilu položnic v znesku 122.413 € (leto prej 122.755 €).

- Spremljanje prejemnikov pomoči je razvidno tudi iz tega, da je bilo z ljudmi v stiski opravljenih 25.019 pogovorov (leto prej 24.484), od tega je bilo 2.947 deležnih raznih svetovanj, v težjih primerih so bili napoteni k različnim strokovnjakom.
- Konkretna pomoč družinam in posameznikom na vseh nivojih je znašala 572.759 €.

POMOČ OTROKOM je tekla na dveh nivojih:

- **Materialna in finančna pomoč:** 963 družin s 1.930 šolarji je prejelo pomoč pri nakupu šolskih potrebščin, v posvojitve na razdaljo je vključenih 117 otrok. Skupna pomoč otrokom je bila 122.413 € (leto prej 110.202 €).
- **Popoldan na Cesti:** 176 otrok (leto prej 168) je na desetih lokacijah skozi vse šolsko leto obiskovalo program učne pomoči in organiziranega preživljanja prostega časa. V poletnem času pa so bili tabori v Soči in Portorožu.
- **Mlada Karitas:** 110 mladih prostovoljcev pomaga pri učni pomoči, druženju otrok in sodeluje v poletnih taborih in drugih dejavnostih za otroke in mlade.

DOM KARITAS V SOČI je v poletnem času vedno zaseden z letovanjem in tabori mladih, socialno ogroženih družin, medgeneracijskih skupin in sodelavcev Karitas. Preostali tedni so na razpolago drugim skupinam, kot so Vera in luč, Pesem tisočerih zvonov itd. Lani je bilo tu 988 nočitev.

POMOČ STAREJŠIM: to, kamor spadajo obiski, romanja, družabna srečanja, druženje in tudi konkretna pomoč, je v glavnem tekla na ravni ŽK. Iz zbranih poročil je razvidno, da se je tovrstna pomoč dotaknila 18.095 (leto prej 17.533) ostarelih, bolnih in drugače prizadetih.

BREZDOMCI:

Bertoki so dnevni center, ki poleg materialne pomoči nudi brezdomcem tudi higienski sklop, predvsem pa podporo pri iskanju poti iz nastale situacije. Sem je mesečno prihajalo povprečno 38 oseb.

Hiša Malorca v Ajdovščini pa je nudila streho nad glavo in vsakodnevno podporo in pomoč v povprečju 10 uporabnikom mesečno; v letu 2017 je bilo 15 različnih uporabnikov.

POMOČ TUJINI:

Poletni delovni tabor Streha nad glavo v ŠK Banjaluka, kjer so mladi in mojstri pomagali pri obnovi hiše družini v socialni stiski;

Plamen upanja za otroke v stiski je v obliki posvojitve na razdaljo pomagal 59 otrokom iz Banjaluške škofije.

ZAVOD KARITAS SAMARIJAN je ustanovila Škofijska karitas Koper za izvajanje specifičnih programov:

Materinski dom v Solkanu in Šempetru je nudil zavetje 31 ženskam in otrokom (leto prej 36) s povprečno 541 nočitvami mesečno.

Varna hiša je sprejela 5 žensk in 5 otrok (leto prej 5 žensk in 1 otrok) s 1.428 nočitvami.

Svetovalnica Lučka je nov program, v letu 2017 je bilo vključenih 41 kontinuiranih uporabnikov in 102 občasni uporabnikov.

Vrtnica, socialna rehabilitacija oseb s težavami zaradi zasvojenosti z alkoholom, je nudila pomoč 35 uporabnikom in 86 anonimnim, skupaj je bilo 3.367 nočitev.

Za pomoč ljudem v različnih stiskah smo izvajali različne programe, s katerimi smo tudi zbirali sredstva in opozarjali na problematiko. Z veseljem ugotavljamo rahel padec prosilcev pomoči na vseh področjih, je pa res, da so tisti, ki so ostali, potrebni več pomoči, kot so je bili v preteklosti.

Pestrost in verodostojnost zapisanega so dali sodelavci, ki so odgovorni za posamezni program, da je mreža naše ŠK živa, pa so o posebnih dogodkih in izzivih povedale voditeljice vseh treh Območnih in petih Dekanijskih karitas, ki koordinirajo delo sodelavcev ŽK v dekaniji oz. območju.

Pogled nazaj: Od leta 2008, ko se je začela recesija, je Karitas na področju koprške škofije razdelila 4,5 milijona kilogramov hrane. Število prejemnikov pomoči je bilo največje leta 2011, in sicer 19.314, in najnižje letos: 6.957. To daje upanje, da se, vsaj pri nas, čas materialne revščine zmanjšuje. Skupaj ugotavljamo, da je mreža Karitas in vsakokratni individualni pogovor

s človekom, ki pride po pomoč, najbolj uspešna oblika spremljanja. Je pa žal na vsakem področju nekaj takih, ki bodo vedno 'naši', kar pa ne pomeni, da smo obupali in da ne bomo hodili z njimi skozi križe in težave.

VIRI: Glavni vir je prostovoljno delo sodelavcev Karitas. Če bi te ure preračunali po normativih, ki jih določa Zakon o prostovoljstvu, bi dobili znesek 1.192.488 €. Finančni viri pa so akcije znotraj mreže Karitas, podpora programov s strani MDDSZ, FIHO, hrana EU, lokalnih skupnosti in nabirke po župnijah, kar znese na vseh nivojih 1.297.114 €. Velik delež pri tem ima Slovenska karitas, ki na nacionalni ravni podpira, prosi, sporoča. Naj tako ostane, kajti le skupaj smo verodostojne priče vsebine Karitas.

Akcije in projekti ŠK: namenska pomoč, Posvojitve na razdaljo, Dar za stisko, Plamen upanja in Umetniki za Karitas. Hvala Bogu, da se v zadnjem času na lokalni ravni dogaja videnje stisk, motivacija okolice in pomoč.

Umetniki za Karitas: V 23. koloniji je sodelovalo 87 avtorjev s 134 likovnimi deli. Razstave so bile na 16 lokacijah v Sloveniji in v Rimu.

Načrti za leto 2018 so v zborniku kratki, vendar je v teh alinejah zajeto vse, o čemer se bomo pogovarjali, dogovarjali, predvsem pa, kar bomo delali, in sicer:

- nadaljevanje obstoječih programov;
- spodbujanje prostovoljstva mladih (Mlada Karitas) in usposabljanje za delo z ljudmi v stiski (seminar za svetovanje);
- svetovalnica Bogdana Žorža za pomoč otrokom.

O delu za nazaj in pogledu za naprej smo glasovali in oboje tudi sprejeli.

Poklon Mlade Karitas je dal našemu srečanju upanje, da za nami prihajajo mladi, čuteči in drzni ljudje. Pesem so povezali z materinskim dnevom, vsak pa je dobil tudi 'srčkasto' darilo, ki so ga skrbno izdelovali v delavnicah. Pri skupnem obedu smo že govorili, kako in kaj naprej.

Kot vedno smo tudi tokrat želeli dati našemu občnemu zboru karitativno vsebino, z dušo. Verjamem, da nam je vsaj malo uspelo, saj sem še isti večer po e-pošti dobila sporočilo gospoda, ki je vsako leto zraven. Zapisal je: *»Hvala za vse, kar delate. Toliko poguma in samozavesti dobim na vsakoletnem občnem zboru pri Vas, da me potem kar dolgo nosi okrog po Sloveniji ... Pri vas se čuti pričakovanje, upanje in zavzetost; številke nekaj pomenijo in sodelavci jih poslušajo s ponosno skromnostjo in zavestno naklonjenostjo. Skratka, čuti se skrb za Občestvo, Cerkev ...«* Tudi poslanec v DZ Jernej Vrtovec je prišel, tako kot že večkrat, da se seznanimo s tem, kar delamo, in se tudi zahvali.

VEČJA SREČA JE DAJATI KAKOR PREJEMATI

Polona Miklič

Občni zbor Škofijske karitas Ljubljana

»Zahvaljujem se vam, da s svojim delovanjem vzgajate vse nas, vse kristjane, da k življenju naše vere nujno sodi tudi karitativna razsežnost. Brez nje je naša vera šepava – ostaja zaprta sama vase in ne more stopiti v življenje. Ko pa dobrodelnost postane del naše vere, ko postane zunanji izraz našega krščanstva, takrat naša vera v Boga dobi noge, s katerimi se približa bratom in sestram, ter tako zmanjša razdalje med ljudmi. Takrat naša vera dobi roke, s katerimi pomaga bratu, ga objame in mu pomaga ...« S temi besedami se je v pridigi nadškof Stanislav Zore zahvalil prostovoljcem, sodelavcem in dobrotnikom ŠK Ljubljana, ki so se zbrali pri sveti maši v ljubljanski stolnici.

Osrednji del občnega zbora smo namenili predavanju dr. Mirana Špeliča z naslovom *Krščanska dobrodelnost v prvih stoletjih; postna miloščina*. Spregovoril je o dobrodelnosti v prvi krščanski skupnosti, ki je bila prepoznana prav po medsebojni ljubezni in pomoči med njenimi člani.

»Teh nekaj drobtinic iz starega veka v nas lahko sproži razmislek o vedno veljavnih načelih krščanske dobrodelnosti in nam pomaga oblikovati take države, da bomo na njihovi osnovi znali ravnati tako, da bo osrednje sporočilo evangelija tudi preko karitativnega dela vodilo vse, dajalce, prejemnike in (zgolj) opazovalce, k odrešenju v Kristusovi velikonočni skrivnosti.«

(iz predavanja br. Mirana Špeliča)

Sodelavci ŠK Ljubljana so predstavili poročila o delovanju ŽK in ŠK v preteklem letu. Dogajanje je dopolnil nastop Ženskega pevskega zbora Rozka Usenik.

Ta dogodek je bil predvsem priložnost za zahvalo vsem, ki svoj čas in dobro voljo z veseljem in velikodušno namenjajo skrbi za pomoči potrebne. Posebno zahvalo je za svoje prostovoljsko delo iz rok gospoda nadškofa prejel g. Franc Rozman za vodenje projekta vpeljave informacijskega sistema za Karitas v Sloveniji.

Veselimo se, da je bila na občnem zboru z nadškofovim dovoljenjem in podporo ustanovljena tudi molitvena zveza Škofijske karitas Ljubljana. Za povabilo k pridružitvi smo izbrali besede papeža Frančiška: *»Dragi bratje in sestre, naučimo se trkati na Božje srce! Naučimo se to storiti s pogumom. Naj ta pogumna molitev navdihuje in hrani vaše služenje Cerkvi.«*

Delo Škofijske karitas Ljubljana v preteklem letu

Razdeljena materialna pomoč Škofijske karitas Ljubljana v letu 2017

V okviru redne materialne pomoči pomagamo s prehrabnimi paketi in pralnim praškom ter s plačilom

položnic za nujne življenjske stroške. V letu 2017 smo na ŠK Ljubljana za nakup hrane za standardne pakete pomoči namenili 207.826,56 € sredstev, poleg tega pa smo razdelili še za 300.000,00 € podarjene hrane ter hrano iz Sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim v vrednosti 506.744,03 €. Skupno je to pomoč prejelo 24.045 prejemnikov. Pomoči pri plačilu položnic je bilo deležnih 643 družin iz 61 ŽK, skupna vrednost pomoči je znašala 101.008,67 €; iz sredstev, zbranih po namenu za večje stiske, smo pomagali 12 družinam v višini 61.159,93 € pri plačilu terapij, zdravljenj, ortopedskih pripomočkov ipd.; v jesenskem času pa je v okviru akcije Družina pomoč pri nakupu kurjave v višini 51.665,78 € prejelo 265 družin in posameznikov iz 60 ŽK.

Z boni za nakup šolskih potrebščin in delovnih zvezkov v višini 92.659,00 € smo pomagali 916 družinam in tako 2.056 osnovnošolcem in dijakom olajšali vstop v novo šolsko leto, 13 otrok pa je bilo vključenih v program Botrstvo. Počitnic družin se je v preteklem letu udeležilo 18 družin s 66 družinskimi člani, letovanja otrok pa 63 otrok in mladostnikov. Podprli smo zimski in poletni tabor slepih (4.280,03 €), delovni tabor dijakov Škofijske klasične gimnazije v Bosni in sarajevsko ljudsko kuhinjo Jelo na kotačima.

Realizirana pomoč Župnijskih karitas ljubljanske nadškofije v letu 2017

Župnijske karitas so v preteklem letu reševanju stisk družin namenile 293.250,06 €, posameznikom 56.730,30 €, otrokom 75.805,55 €, starejšim 85.882,27 € in brezdomcem 26.894,00 €.

Pomemben vidik je pomoč starejšim v obliki srečanj za starejše, ki se jih je v preteklem letu udeležilo 6.115 starejših, prostovoljci pa so na domu ali v domovih za ostarele obiskali 12.057 starostnikov, kar je 35.460 obiskov v vsem letu.

V ljubljanski nadškofiji je v letu 2017 4.033 prostovoljcev opravilo 203.175 ur prostovoljnega dela na ravni ŽK, na ŠK pa je bilo v delo (pomoč pri razdeljevanju materialne pomoči, svetovalna dejavnost, administrativna pomoč, izobraževanja, strokovna podpora, organizacija, vodenje in spremljanje na taborih slepih in počitnicah družin) vključenih še 61 prostovoljcev, ki so opravili 16.767 ur prostovoljnega dela.

Celotna realizirana pomoč s strani ŠK Ljubljana ter ŽK je v letu 2017 znašala 2.153.735,68 € (vključno s hrano iz Sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim, podarjeno hrano, podarjenimi zvezki in šolskimi potrebščinami ter oblačili).

LJUBIMO NE Z BESEDAMI, AMPAK Z DELI

msgr. Andrej Glavan, novomeški škof

Nagovor na občnem zboru ŠK Novo mesto

Spet je leto naokrog in pregledujemo bilanco karitativnega dela po naših župnijah, ki ga koordinira Škofijska karitas. Preverili bomo, ali se utrujamo, ali pa okrepljeni z različnimi spodbudami in duhovnimi obnovami ohranjamo plamen dejavnega nesebičnega služenja materialno in duhovno ubogim vseh vrst, ki trkajo na vrata zaradi svojih stisk, za katere največkrat niso sami krivi.

Organizirano karitativno delo je za celovito župnijsko pastoralno pomembno. Brez pričevanja dejavne ljubezni so tudi oznanjevanje oziroma kateheza in bogoslužje okrnjeni. Papež Frančišek večkrat poudarja, da se krščanska vera izraža po treh stvareh: po besedi, srcu in rokah. Hkrati pojasnjuje: »Če rečem, da sem katoličan, in hodim k maši, a se ne pogovarjam s svojimi starši, ne pomagam stari mami ali očetu, ubogim in bolnim, potem samo z obiskom maše še ne dokazujem, da res verujem.« Prav v tem, po čemer so razpoznavali prve krščanske skupnosti pred 2000 leti, je tudi danes osnova – temelj uspešne delne Cerkve, v opredelitvi za uboge. V svojem pismu z naslovom: »Ljubimo ne z besedami, ampak z deli«, ob 1. svetovnem dnevu ubogih, ki smo ga obhajali 19. novembra 2017, na nedeljo pred praznikom Kristusa Kralja, je papež spomnil na besede Jezusovega najl-

jubšega učenca apostola Janeza, ki v svojem prvem pismu piše: »Otročiči, ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici« (1 Jn 3,18). Te besede so imperativ, ki ga nihče od nas, ki se hočemo imenovati kristjani, ne sme prezreti. Kristjane se ocenjuje po konkretnih delih, ne po velikokrat le praznih besedah. In v nadaljevanju sveti oče našteva uboge vseh vrst, ki trpijo zaradi izkoriščanja, ker so jim vzeli dostojanstvo, zaradi brezposelnosti, celo zaradi trgovine z ljudmi ...

Karitas, od župnijske do škofijske in narodne, so stopnje celovite pastore. Karitas, ki prepoznava oblike revščine in išče kreativne odgovore, ki deluje proti vzroku te revščine in si prizadeva za konkretna dela pravičnosti v ljubezni, bo imela vedno pomembnejšo vlogo.

Cerkve ni brez Karitas. Karitas je izraz pozornosti in nežnosti Matere Cerkve do svojih otrok. Nežnost, bližina, duhovnost Karitas je duhovnost, ki jo najdemo le v Cerkvi. Papež Frančišek je v enem od svojih tvi-tov zapisal: »Da bi spremenili svet, moramo biti dobri do tistih, ki nam ne morejo povrniti« (18. 10. 2014). In to karitativno delovanje ne sme ostati v anonimnosti, drugače lahko hitro ugasne. Jezus sam je rekel, da so dobra dela naša luč, ki sveti drugim.

Občni zbor naše Škofijske karitas je priložnost, da dolijemo v te naše svetilke novega olja. Hvala vam vsem za vaše delo.

PROGRAMI POMOČI V LETU 2017 NA NIVOJU SLOVENSKE, ŠKOFIJSKIH IN ŽUPNIJSKIH KARITAS TER ZAVODOV KARITAS

Peter Tomažič

V letu 2017 je v Sloveniji v okviru mreže Karitas delovala krovna organizacija Slovenska karitas, šest škofijskih Karitas, 458 župnijskih in območnih Karitas ter dva zavoda, ki izvajata socialnovarstvene programe na področju pomoči ženskam v stiski in odvisnikom. V Karitas je v letu 2017 delovalo preko 10.890 prostovoljcev, ki so skupaj opravili 548.800 ur prostovoljnega dela.

V letu 2017 je bilo v različne programe Karitas vključenih skoraj 165.000 oseb, od tega 30.000 otrok in 49.000 starejših. Pomoč v hrani je skupaj prejelo 94.884 oseb, in sicer:

- 77.367 družinskih članov in posameznikov
- 11.829 starejših
- 4.249 migrantov
- 1.439 brezdomcev

ODHODKI MREŽE KARITAS V LETU 2017	
I. SPLOŠNODOBRODELNI PROGRAMI	
Pomoč družinam in posameznikom	3.395.430,86
Pomoč otrokom	784.382,17
Pomoč starejšim, bolnim, invalidnim ...	668.625,19
Poklonjena hrana in material – od podjetij	1.189.068,63
Drugi manjši programi	124.249,23
SKUPAJ (splošnodobrodelni)	6.161.756,08
II. SPECIFIČNI SOCIALNI PROGRAMI	
Pomoč zasvojenim	772.626,24
Pomoč ženskam v stiski	739.271,78
Pomoč migrantom in žrtvam trgovine z ljudmi	254.536,68
Pomoč brezdomcem in brezplačna ambulanta	554.459,02
SKUPAJ (specifični)	2.320.893,72
SKUPAJ PROGRAMI POMOČI V SLO. (I. + II.)	8.482.649,80
III. Pomoč tujini	492.889,03
IV. Zagovorniške kampanje, izobr., osvešč.	171.448,78
V. DELOVANJE	798.148,03
VI. STROŠKI DOBRODELNIH AKCIJ	185.764,15
SKUPAJ ODHODKI (I., II., III., IV., V., VI.)	10.130.899,80

* V vrednost programov ni vključena vrednost prostovoljnega dela, razdeljenih oblačil in drugega rabljenega materiala ter vrednost koncesij na področju pomoči na domu in domače oskrbe starejših.

Vsebina materialne pomoči:

V sklopu materialne pomoči je bilo razdeljenih 3.497 ton hrane. Karitas je pomagala tudi z rabljenimi oblačili, higienskimi pripomočki in kurjavo. Dodatno je prejelo:

- 14.785 oseb pomoč v obliki plačila položnic in ob večjih nesrečah
- 12.549 otrok šolske potrebščine v obliki paketa ali bonov za delovne zvezke
- 1.368 osnovnošolcev in dijakov pomoč pri plačilu kosila, prevoza in obšolskih dejavnosti
- 212 otrok je bilo vključenih v Botrstvo in Posvojitev na razdaljo
- 581 otrok, družinskih članov in starejših je bilo vključenih v letovanja v Portorožu

Svetovanje in socialno vključevanje:

Strokovni delavci in usposobljeni prostovoljci na škofijskih in župnijskih Karitas so izvedli več kot 14.000 individualnih svetovanj, v katera je bilo vključenih 5.445 gospodinjstev.

- V različne oblike družabnih dogodkov je bilo vključenih 19.275 starejših.
- Prostovoljci so na več kot 90.000 obiskih razveselili preko 41.208 starejših.
- 3.362 družinskih članov iz socialno ogroženih družin je bilo vključenih v strokovno vodene skupine, delavnice in izobraževanja.
- Več kot 19.000 otrok je bilo vključenih v obdarovanja, delavnice, družabne dogodke in od tega 442 v centre za mlade in otroke.

Socialnovarstveni programi:

Poleg splošnodobrodelnih programov organizacije Karitas izvajajo tudi socialnovarstvene programe na področju pomoči odvisnikom, materinskih domov, brezdomcev, ambulant za osebe brez zavarovanja in pomoči žrtvam trgovine z ljudmi. Tako je v materinskih domovih v lanskem letu bivalo 166 žensk in otrok, v sprejemne in terapevtske centre ter komune je bilo vključenih 228 odvisnikov in v zavetiščih za brezdomce in v trajni namestitvi je bilo oskrbe deležnih 85 oseb. V ljudskih kuhinjah je hrano redno prejemale 463 oseb. Karitas je pomagala tudi žrtvam trgovine z ljudmi.

Prikaz glavnih skupin odhodkov v deležih glede na celotne odhodke mreže Karitas

Celotna mreža Karitas brez koncesijske dejavnosti je v lanskem letu imela skupaj 10.130.899,80 EUR odhodkov, in sicer 90,3 % za programe, 7,9 % za stroške delovanja in 1,8 % za stroške dobrodelnih akcij.

* V skladu z metodologijo, ki jo uporablja FIHO, med stroške programov štejemo vse stroške, ki predstavljajo material in storitve za ljudi v stiski, ter stroške dela zaposlenih, ki so neposredno povezani s pomočjo ljudem v stiski. Med stroške delovanja štejemo stroške administracije, ra-

čunovodstva, menedžmenta, članarine in druge stroške, ki niso neposredno povezani s pomočjo ljudem v stiski. Med stroške dobredelnih akcij štejejo vsi stroški, ki nastanejo pri zbiranju sredstev (poštnina, delo, tisk, stroški prireditve itd.).

Zaposleni v Karitas

V škofijskih Karitas, zavodih in na Slovenski karitas je bilo v letu 2017 na področju splošne dobrotelnosti, v programih in splošnem delovanju, redno zaposlenih 35 oseb in 12 oseb preko javnih del. Tovrstne stroške dela večinsko pokrivajo Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij in Zavodi v sklopu programov aktivnega zaposlovanja.

Na področju specifičnih in socialnovarstvenih programov pomoči odvisnikom, ženskam v stiski, brezdomcem, osebam brez zdravstvenega zavarovanja, migrantom in žrtvam trgovine z ljudmi, kjer stroške dela večinsko financira Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, je delovalo 56 redno zaposlenih in 13 preko javnih del.

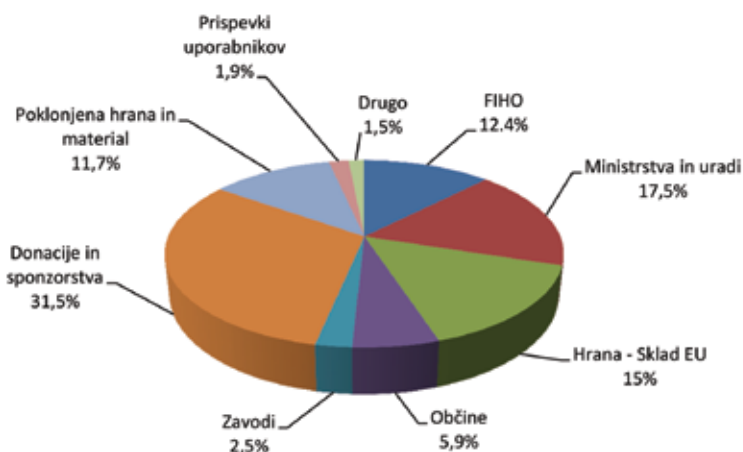
Trije zaposleni so delovali na področju preventive in izobraževanja ter eden na področju mednarodne humanitarne in razvojne pomoči Slovenske karitas ter v sklopu projektov globalnega učenja.

Viri za realizacijo odhodkov mreže Karitas v letu 2017

Največji vir za realizacijo odhodkov so v letu 2017 predstavljali donatorji s 43,3 % (31,5 % donacije in sponzorstva ter 11,7 % poklonjena hrana in material podjetij ter posameznikov), sledijo državna sredstva (razpisi ministrstev, dohodnina, zavodi ...) z 20 %, hrana iz sklada EU s 15 %, Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij z 12,4 % ter občine s 5,9 %. Preostala sredstva v višini 3,4 % so prispevali drugi manjši financerji.

Viri 2017Vir: Letna poročila Slovenske, škofijskih in župnijskih Karitas ter zavodov Karitas za leto 2017

Viri za realizacijo celotne dejavnosti mreže karitas v letu 2017

TRAJNOSTNO PREŽIVETJE 600 REVNIH DRUŽIN V RUANDI

Jana Lampe

Slovenska karitas je v partnerskem sodelovanju s **Caritas Rwanda** in slovensko misijonarko v Ruandi, s. Vesno Hiti, v januarju letos začela z izvedbo triletnega razvojnega projekta Učinkovitejša raba virov za trajnostno preživetje v okrožju Karongi v Ruandi. Sofinancira ga **Ministrstvo za zunanje zadeve v okviru mednarodnega razvojnega sodelovanja Republike Slovenije** v skupni vrednosti 200.000 evrov. Podprlo ga bo tudi slovensko **podjetje Damahaus Prestige, d. o. o.**, in Slovenska karitas preko akcije Za srce Afrike.

Ruanda je najgosteje naseljena država v Afriki. Z manj kot 1,25\$/dan živi 63 % prebivalstva. Preživetje večine je odvisno od tega, kar pridelajo na majhnem kosu zemlje, katere rodovitnost se s tradicionalnim načinom obdelave slabša. Ob sušah primanjkuje dostopnejših vodnih virov za namakanje, po drugi strani pa erozija letno odplakne 10.000 ton nezaščitene zemlje, kar dodatno prizadene revne. Možnosti za dohodek iz druge dejavnosti so redke, posebej za ženske. Problem podeželja v Ruandi je tudi slab dostop do električne energije, ki jo ima le 4 % prebivalstva in prekomerno krčenje gozdov zaradi neučinkovite rabe lesa, kajti več kot 60 % prebivalstva še kuha na odprtem ognju. Ob vsem tem se povečuje revščina in lakota ter slabša zdravje prebivalstva, posebno žensk in otrok.

Cilj projekta je najranljivejšim gospodinjstvom iz 12 lokalnih skupnosti na hribovitem podeželju v občinah Mutuntu in Gashari v zahodni Ruandi **izboljšati dostop in omogočiti učinkovitejšo rabo naravnih virov**. S tem jim želimo zagotoviti boljše možnosti za

preživetje in dostojnejše življenje. Poleg tega bo projekt prispeval k varovanju okolja v Ruandi.

V aktivnosti bodo neposredno vključene **ranljive osebe iz 600 gospodinjstev**, od tega 480 staršev in 120 deklet. V vsaki od 12 lokalnih skupnosti bosta za izvedbo projekta ustanovljeni 2 skupini za odrasle s po 20 člani – t. i. »ženske skupine«, ker bodo večinoma vključene ženske, in izbrana skupina 10 deklet.

V okviru projekta bodo potekale naslednje aktivnosti: 480 ranljivim družinam se bo s pomočjo za izdelavo usposobljenih žensk zagotovilo učinkovite glinene kuhalnike/peči, s katerimi se za pripravo hrane porabi manj lesa. 350 družinam s šoloobveznimi otroki, ki uporabljajo svetilke na kerozin, se bo zagotovilo **luči na sončno energijo**. Na območjih, kjer so suše najdaljše, se bo za lokalne skupnosti zagotovilo **vodne črpalke**, na najbolj plazovitih območjih pa **zgradilo terase in posadila drevesa** za zaščito tal pred erozijo. Širše se bo o učinkoviti rabi virov v okviru javnih kampanj ozaveščalo tudi lokalne skupnosti. 600 družin bo prejelo domače živali, kar bo pripomoglo k naravnemu gnojenju zemlje, **ter kvalitetna semena in sadike sadnih dreves** za bolj pestro prehrano družin. Ob tem jih bodo izobraževali in spodbujali k izboljšanju kmetijskih praks.

Vsi vključeni bodo **deležni skupinskih usposabljanj za zagon dejavnosti, ki prinašajo dohodek**. Izobraževali se bodo o varčevanju, posojilih, pripravi poslovnega načrta ter za pridobitev veščin, kot je izdelovanje učinkovitih peči za kuhanje, izdelovanje stisnjenih opek iz gline s strani strokovnjakov podjetja **Damahaus Prestige, d. o. o.**, ipd. V sklopu projekta bo 20 »ženskih skupin« za zagon dejavnosti prejelo tudi subvencijo na podlagi dobro pripravljenih poslovnih načrtov. Prav tako bo subvencijo za zagon dejavnosti prejelo 30 deklet.

Ker bodo v te pridobitne dejavnosti večinoma vključene ženske in dekleta, **bo projekt daljnoročno prispeval k opolnomočenju žensk v teh krajih. Z ustvarjanjem in prinašanjem dohodka v družino se bo okreplila njihova vloga.**

Projekt bo prispeval tudi k uresničevanju **17 ciljev trajnostnega razvoja**, sprejetih s strani Združenih narodov v letu 2015, ki uravnoteženo povezujejo ekonomsko, socialno in okoljsko dimenzijo razvoja in jih bo do leta 2030 treba uresničiti v vseh državah sveta.

POMOČ V VENEZUELI

Jana Lampe

Venezuela doživlja kompleksno humanitarno krizo. Gospodarska kriza s hiperinflacijo, ki je bila 1.600 % konec leta 2017, pogloblja revščino prebivalstva (61,2 % jih živi v skrajni revščini). Caritas Venezuela poroča, da skoraj polovica otrok mlajših od pet let trpi zaradi podhranjenosti ali neposrednega tveganja le-te.

V Venezueli živi tudi skupnost Slovencev, ki prav tako čuti posledice krize v državi. Slovensko karitas so prvič zaprosili za pomoč lani jeseni. **Slovenska karitas** je v letu 2017 z zbranimi sredstvi in v sodelovanju tednika Družine in Pro bono ambulant v Kranju ter Ljubljani, **dvakrat zagotovila zdravila za skupnost Slovencev v Venezueli**. Caritas Venezuela pa smo posredovali 3.500 EUR za izvedbo enoletnega humanitarnega programa v skupni vrednosti 1,8 mio evrov, preko katerega pomagajo 4.800 najranjlivejšim venezuelskim družinam, 7.200 podhranjenim otrokom v starosti do 5 let ter 1.440 nosečnicam.

Zaradi velike krize, ki še naprej vlada v Venezueli **nadaljujemo zbiranjem sredstev za pomoč tudi v 2018.** Ob tem želimo pomagati tako Slovincem, kot tudi pomagati najbolj ranljivim skupinam v sodelovanju z lokalno Karitas.

Kdor bi želel pomagati, lahko svoj dar prispeva na:

Slovenska karitas, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana,

TRR: SI56 0214 0001 5556 761,

Namen: Pomoč Venezueli:

Koda namena: CHAR,

BIC banke: LJBASI2X,

Sklic: 00 850.

Prispevek v višini 5 EUR je mogoče posredovati tudi s **SMS sporočilom KARITAS5 na 1919.**

Poletje se bliža. Mladi se aktivno pripravljajo na svoje odgovorno animatorsko delo ter se veselijo otrok, ki jih sodelavci župnijskih Karitas v teh dneh zbirajo v svojih župnijah.

»Gospa Helena, prva stanovalka Doma sv. Lenarta je ob 10. obletnici prvih vselitev razrezala torto«

Dobrodelno akcijo Pomagajmo preživeti in živeti smo začeli s tiskovno konferenco na kateri smo poleg predstavitve dela v letu 2018 predstavili tudi prizadevanja Karitas k vključevanju in vračanju dolgotrajno brezposelnih ali nezaposljivih v družbo. Predstavili smo tudi pobude s katerimi bomo seznanili pristojna ministrstva za boljše reševanje problemov trajno brezposelnih in delavcev z nizkimi dohodki.

QR koda za dostop do Žarka dobrote na internetni strani preko sodobnih spletnih bralnikov.

